

Felvágott példányt árusítóinktól nem fogadunk vissza!

XII. évf. 30. sz.
Timișoara, 1934 július hó 24

Ara: 20 lei, 12 dinár, 4 ckor. Párisban 3 franc
Berlinben 50 Pf. Magyarországon 1 Pengő, 1 Siling

IKAVIIARL

▲ MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAÍVAL FOGLALKOZÓ HETILAP ▲

Olvassa el

ezt a számot, bizonyára tetszeni fog Önnek. Ha megszerette, rendelje meg, minden héten diskkrét csomagolásban megkapja.

Előfizetési ára negyed évre :

Magyarországon .	:	:	:	Pengő 10
Csehszlovákiában	:	:	:	Kc. 50

Megrendelés esetén közöljük, hogy az előfizetési díj hol fizethető le.

Szlovák speciális pediküre, lábápoló szalonja, amerikai rend. szerű villanygépekkel, valamint késsel. A Szlovákféle fagybalzsam feltalálója és árusítója. **Budapest**, Bécsi u. 5, félem. Telef. 80690

Ha fájós lábát gyógyítani akarja és szeret elegán cipőben járni, akkor lábbelijét **Nagy Sándor** ortopéd cipésmesternél készíttesse. **Budapest**, IV. Múzeum körút 11. (Gróf Károlyi uti oldal.) (24)

Brummerton Boy

Timișoara, Belváros, Mercy ucca 1. szám
Interurban telefon : 17-24

Megbízható, pontos és gyors küldöncszolgálat.
Naponta kurirjárat Bucurestibe és Clujra.

Vizum és utlevéiroda. Utlevelekben díjmentes felvilágosítás, ehhez szükséges igazolványok beszerzése stb. stb. Vidékieknek válaszbélyeg ellenében kimerítően válaszol.

Ne tévessze össze hasonló irodákkal, ügyeljen a telefon-számra : Tizenhét-huszonnégy

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső-ucca
Elsőrangú viz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

Olvassa és terjessze
lapunkat

Szabó István

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Mercy
ucca 6.

hajvágás hölgyek számára is.

Tetszik önnek e lap ?

Ugy vegye meg annak minden
számát ! Mivel lapunk tartalma
nemcsak szórakoztató,
hanem oktató is .

Pardon ! Tudja már, hogy
megnyílt ujonnan az

Astoria Bár

Új tulajdonos ! Új artisták ! Új zene és rendes kávéházi árak !

Szerkesztőség és kiadóhivatala

Timisoara, Fabrică
Alea Dumbravei 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak negyedévre

Romániában	240 lei
Csehszlovákiában	50 Kc.
Jugoszláviában	100 Di.

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Szerkeszti: **Dinnyés Árpád**

Nemi abnormitások

Írta: Dr. ERICH WULFFEN, egyetemi tanár

*Fajtalankodás gyermekekkel. —
A gyermeki vulva mint inger. —
A tapintóérzék szerepe. — A gyer-
mekgyalázás szadisztikus formái.
— A gyermekgyalázás a római
jogban.*

III.

Meissenben 1907 nyarán
cseresznyeszedéskor két kis-
lány ment egyik szedőtől a
másikhoz és elmondták nekik,
hogy a szomszéd szedő cse-
resznyét adott nekik, amiért
leguggoltak és megmutatták
a szeméremrészeiket. Termé-
szetes, hogy egy szedő sem
állott ellent a kísértésnek. —
Egy kárpitosnak pinceműhelye
mintegy bőrzéje volt az isko-
láslányoknak, akik közül
egyik a másikat csalta oda
a kéjenchez, csak hogy tiz
fillért keressen, a teljes köz-
lésével annak, ami reá vár.

Albérli fiúk vetkőztettek le
minden este egy jól fejlett 13
éves leányt, ha a szülők tá-
vol voltak és ők fektették
ágyba. A leány velük adatta
oda az éjjeliedényt s lehető-
leg minél illetlenebbül ült rá.
Egyik másik nagyon szép le-
ánya egy akaratgyenge ag-
gastyánnak a szabadban,
ahová utánafutott, megmu-

tatta meztelen nemi részeit s
tiz fillért kért tőle ringlispilre.

Egy strassburgi kantinos
13 éves lánya ikreket szült.
A jól fejlett fiatal anya min-
den felvilágosítást megtaga-
dott s csak annyit mondott,
hogy jó néhány hónappal
előbb egy ismeretlen követett
el rajta erőszakot.

Dayn említi Oroszország-
ról, hogy pontos információja
van arról, hogy a cári Orosz-
ország déli és nyugati részé-
nek különféle városaiban a
három vagy négy legmaga-
sabb osztály tanulólányai in-
tim érintkezésben állanak
hasonló kora fiukkal és hogy
még azoknál is, akik eddig
visszajedtek a nemi érintke-
zéstől, a külső genitáliák köl-
csönös érintése mindennapos
dolog.

Igy romlott lányok nem egy
férfit csábítottak már erkölcs
elleni bűnökre. Egy, már bűn-
tetett férfi alig mutakozhatott
az általa lakott elővárosban
anélkül, hogy lányok ne ül-
dőzzék, akik korábbi csele-
kedetéről tudtak s meglehe-
tős illetlen megnyilatkozások-
kal ne ingereljék. Egy másik

férfinak, valószínűleg becste-
len okokból, az volt a szo-
kása, hogy sétára nyalakodni
valót vitt magával és lány-
kák között osztotta szét. Ez-
ért mindig volt körülötte né-
hány leány, akik szintén csá-
bitó beszédekkel igyekeztek
kicsalni tőle az édességeket.

Az erkölcs elleni bűnök
elkövetésére jó alkalommal
szolgálnak a mozik, melyeket
iskolásgyermekek erősen lá-
togatnak. A fajtalankodók a
sötétséget használják fel er-
kölcstelen fogásaikra. A vá-
sárokon stb., ahol sok kis-
lány fordul meg, a fajtalan-
kodók szintén behatolnak a
tömegbe s a szoknyák alá
nyulnak stb. Sokszor segítsé-
gükre van ebben az ilyen
fiatal lányok kacérsága.

Egy másik körülmény, mely
a szubjektív bűnösséget eny-
hítheti, az, hogy a lányoknál
már a 14 év előtt beáll a
testi érettség, ami sokszor
16—18 éveseknek láttatja
őket. Ilyenkor, ha a tettes
ismeri is a gyermek korát,
arra számít, hogy tévedésbe
állítva be a dolgot, biztosít-
hatja a büntetlenségét. Ehez

járol, hogy különböző kultur-
államok nem egyformán ha-
tározzák meg a védelmi kort.
Amerikában részben 10 év,
Dániában, Itáliában, Spanyol-
országban, Portugáliában és
Skóciában 12 év, Francia-
országban 13 év, Belgiumban,
Kanadában, Ausztráliában
szintén 13 év; Romániában,
Ausztriában és Magyarorszá-
gon 14 év; Svédországban
és Zürichben 15 év; Angliá-
ban, Norvégiában, Hollandi-
ában 16 év, míg Finnország-
ban 17 év. Civilizálatlan or-
szágokban már kislányok is
szolgálnak nemi élvezet cél-
jaira.

Kislányokon más okokból
is követnek el gyalázatot, így
hogy valaki a fogházban ta-
láljon hajlékot, vagy hogy a
tettes megszabaduljon gyűlölt
feleségétől. Különösen utóbbi
okot többször is hitelesen
megállapították. Hogy vajjon
a tettesnek a házassági oko-
kon kívül még kéjes szándé-
kai is voltak-e, az bizony-
talan. Egy szekszuális termé-
szetű ember ilyen esetben
könnyen követ el erkölcselleni
vétséget, hogy ugyszólván a
hasznost a kellemessel kap-
csolja össze. Talán bizonyos
szadizmus is érvényesül av-
val a szándékkal, hogy a fe-
leségétől megszabaduljon,
minden kéjvágyó mellékmo-
tívum nélkül, akkor nem is
lehetne elítélni.

Egy gyermekgyalázással
vádolt ember hamis vallo-
mását ismerteti Jung állam-
ügyész a Gross-féle Archi-
vumban (320. l.) A tettes kor-
látolt értelmű fickó volt. A
meggyalázott gyermek hatá-

rozottan felismerni vélte. A
leánya apja a csendőrökkel
fenyegette, az őrmester pedig
bezárással. Az a vallomás,
melyet a fiatakoru a csend-
őrök előtt tett és a vizsgáló-
bíró előtt megismételt, minden
részletet felölelő volt. A testi
lelet után nem is volt kétsé-
ges, hogy a lányt meggya-
lázták. A vádlott a főtárgya-
láson elfogadható alibit bizo-
nyított. A szellemileg korlá-
tolt fiu engedte magát meg-
félemlíteni s a vizsgálóbíró
előtt se volt annyi ereje, hogy
ártatlanságának a csendőrök
előtt megkezdett hangoztatá-
sát fenntartsa. A fiu valószí-
nűleg egy más esetben gya-
lázott meg egy gyermeket s
innen volt a szakismerete,
ami a vallomását hihetővé
tette. A fiu már nemileg érett
volt, onanistának vallotta ma-
gát.

Vannak foglalkozások, me-
lyeknél különös erkölcsi szil-
lárdásra van szükség a szek-
szuális kísértések ellen. Ilyen
elsősorban a tanítói foglalko-
zás. Könnyű belátni, hogy a
leányiskolai tanító helyzete
nem könnyű. Ha a szekszu-
alitása csak kissé is ingerlé-
keny, erős kísértéseknek van
kitéve. Gondoljuk meg, milyen
nagy a tekintélye különösen
a népiskolában; a lányok
gyakran könnyen öltözve,
bugyi nélkül jelennek meg
és fesztelenül viselkednek,
sőt az erre kapható tanító-
val még kacérkodnak is.
Amellett a tanító napról-nap-
ra órákon át együtt van a
lányokkal, közeli érintkezés-
ben s a bőrkontaktus nagyon
csábító hatással lehet. Így
magyarázhatók meg a kü-
lönben majdnem hihetetlen
események, hogy a tanító,
aki az olvasó lány mellett
ül a padban, kezével a szok-
nyája alá nyul, noha ezt a
szomszédai észrevehetik. Egy

másik tanító a lányoknak,
miközben ezek a katedrán
a füzeteiket mutatták be,
sorban megfogdosta a nemi
szerveiket. Egy harmadik be-
zárta a neki rokonszenves
lányokat s mikor egyedül
maradt velük, meggyalázta
őket.

R. lelkeszt az enyhítő kö-
rülmények figyelembe véte-
lével 1 évi és 3 hónapi fog-
házra ítélték. A tárgyalás fo-
lyamán a vádlottról kitűnő
bizonyítványokat állítottak ki
előljárói. Az orvosi szakér-
tők nem voltak egy vélemé-
nyen a vádlott szellemi álla-
potát illetően. A vádlott husz
fiuval üzött fajtalan cseleke-
detet. Kikereste azokat a fiu-
kat, akikről úgy vélte, hogy
ilyesmit csinálhat velük, óra
után magához rendelte és
illetlenül fogdosta őket.

Iskolai altisztek is, fölhasz-
nálván az alkalmat, követtek
már erkölcsi merényleteket
iskolásgyermek ellen.

Az orvosok ebből a szem-
pontból koránt sincsenek ki-
téve ennyire a veszedelem-
nek. Gyakran látnak mezte-
lenül ilyen serdülő lányokat,
ami letompítja az érzékeiket.
Könnyebben megfélekeznek
magukról a fogorvosok, akik-
nek pedig semmi dolguk pa-
ciensnőik meztelen testével,
amikor is a nők narkotikus
vagy narkózis utáni állapotát
használják ki.

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vaggonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőnél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Dolly krém
puder
szeplővíz

Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timișoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Ha szép akar lenni, használjon
Kalka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros

hetett. Ez az izgalom olyan különös és csodálatos volt, hogy ismét teljesen magamhoz térített kábultomból; sajnos, engem csúnyán a pácban hagyott, mert semmi gyönyörűséget sem éreztem.

Tekintve azonban, hogy férjem váratlanul minden pillanatban hazaérkezhetett, megkértem őt, hogy most már távozzék.

— Éjszaka nem mehetnék be magához? — kérdezte, megcsókolva mezelen mellemet.

Annyira feldulta és felkorbácsolta az érzéseimet, hogy nem tudtam ellenállni kérésének.

— A külső ajtó minden éjszaka nyitva lesz, — feleltem — és az én szobám pontosan fölötte fekszik.

Erre megengedte, hogy felkeljek. Gyorsan ismét rendbehoztam öszszegyűrt ruhámat, de mégsem elég gyorsan. Az inas éppen abban a pillanatban nyitott be az ajtón, ezüst tálcán egy névjegyet nyujtva át.

Éppen eleget látott ahhoz, hogy hasznát huzzon magának belőle.

Mikor a gróf elment, megnéztem a pénztárcámat: sokkal több volt benne, mint amennyit elvesztettem. De őszintén szólva gondolataim nem is annyira a pénznél időztek, ajkaim megízlelték a tiltott gyümölcsöt és már nem olyan aszszonynak tűntem fel magam előtt, amilyen eddig voltam. Izgalmam és érzékiségem a vágyak és a kéj legmagasabb csúcsára érkezett. Türelmetlenségemben alig vártam már az éjszakát.

Mikor már minden csendes volt a házban, kinyitottam a külső ajtót, visszavonultam a szobámba és levelkőztem. Ott álltam kombinében, hálóingemmel a kezemben, melyet éppen fel akartam venni, mikor valaki benyitotta a szobám ajtaját és Alex, az inasunk, állt előttem, ujját figyelmeztetőleg az ajkára téve.

Csinos, 17 éves kölyök volt, egy magyarországi lecsuszott familiából származott és most egyszemélyben titkárja és szolgája volt az uramnak.

Megint közel voltam ahhoz, hogy ájulásba essem, de még idejekorán összeszedtem magamat. Miközben, amennyire lehetett, eltakartam magam a hálóinggel, feszülten vártam, hogy mit akar mondani.

— Méltóságos asszonyom — kezdte — én mindent tudok, de hallgatni fogok. Csupán annyit

kérdezek, hajlandó-e engem bizalmának legédesebb bizonyítékával megajándékozni?

Nem tudtam, mit csináljak, mit feleljek; valamit mormogtam magam elé, mert a szégyen és izgalom pirja előntötte az arcomat, de hát mit is csináljak?

Gyors elhatározással az ágyba ugrottam és elbujtam a takaró alá... Erre ő is utánam jött.

Szándékom volt őt elküldeni, mielőtt a gróf jön, tüzeltem és bátorítottam hogy cselekedjék.

Erre a karjaiba vett és forró csókokkal borította az ajkamat és melleimet, aztán... borult.

Sokkal izgatottabbnak látszott, mint én voltam. Talán, mert nem tudta, hogy milyen fogadtatásban fog részesülni. Alig tudott rátérni a helyes utra.

Ami engem illet, újra azzal kezdtem, ami a grófnál annyira tetszett nekem és csakhamar olyan gyönyörűségben olvadtam fel, aminőt sohasem éreztem, mikor a férjem karjaiban feküdtem.

És éppen ebben a pillanatban hallottam, hogy valaki halkan kinyitja a külső ajtót. Olyan erővel löktem el magamtól Alex-et, hogy egészen oda lett

— Szedje össze gyorsan magát és menjen be oda a kis fülkébe! — parancsoltam.

Amilyen vad és igyekvő volt, hogy támadását befejezze, olyan gyorsan igyekezett most eltűnni a fülkében és éppen behuzta maga után az ajtót, mikor a gróf belépett.

A szerelmes férfi odajött, hozzám és megcsókolt. Azt mondtam neki, hogy már aludtam. Gyorsan a karjaiba zárt, de őszintén be kell vallanom, hogy tüzes előretörését, amennyire lehetett, kitolni igyekeztem. Ezért a legnagyobb részletességgel mesélni kezdtem neki a reményeimről, nagy nyereségekről a játékban és azután a nagy csalódásokról, melyek e tekintetben értek.

Minden lehető művészettel megpróbálkoztam, hogy támadását elhalasszam, míg játéka az én szenvedélyemet is felébresztik és feltüzelik.

Akkor nekiindult, sokkal vehemensebben, mint a fiatal Alex, úgy, hogy az élvezet sokkal felcsigázottabb és elragadóbb volt, mint azelőtt. Megint vad, heves vonaglás, egy édesen csiklandozó és kéjes borzongás járt át, egyszóval

a legmagasabb extázisban voltam.

És megint a legnagyobb boldogságom percében, valaki halkan és óvatosan kinyitotta a ház kapuját. Ez csak a férjem lehetett, aki váratlanul érkezett haza utazásából.

— Az Isten szerelmére, gróf — kiáltottam — gyorsan oda az ágy alá!

Bosszusan káromkodva hagyta ott a meleg kis fészket, miközben az uram örömtől sugározva, boldogan lépett be a szobába. Nagy demonstrációval fogadtam.

— Mennyire örülök, — mondta — hogy hamarabb hazajöttem, mint számítottam és hogy ilyen üdének és szépnek látlak.

Mikor aztán ő és lefeküdt, nagy igyekezettel és tüzzel viszonyoztam becézeléseit, úgy hogy csakhamar megtartotta bevonulását oda, ahonnan Alex és a gróf olyan korai visszavonulásra kényszerültek. Éreztem is valami gyönyört, de sokkal nagyobbat színeltem, mint amilyent valójában éreztem.

Hogy a szerelmes grófot mégis megvigasztoljam valamivel, egyik kezemet leengedtem az ágy oldalán és ő volt olyan udvarias és kedves, hogy összecsókolja és mikor az uram szinte beleásta arcát a nyakamba és nagy igyekezettel munkálkodott, hogy nekem örömet szerezzen, a másik kezemet Alexnek nyújtottam csókra, aki halkan és lopva kidugta

fejét a fülke ajtaján.

Aztán egy heves és vad mozdulattal tettem a csipőmmel, mely férjemet a hetedik menyországba juttatta és ezt megismételtem még néhányszor, mignem alétan nyult el mellettem...

Az volt a szándékom, hogy férjemet kifárasztva, mély álomba merítsem és kárpótlást szerezzek magamnak az előbbenni két befejezetlenül maradt szerelmi küzdelemért. Az uram csakhamar el is aludt, s akkor a grófot is gyorsan elküldtem.

Valamivel később hallottuk a külső ajtó csukódását és a vigasztalhatatlan Alex óvatosan odajött hozzám és mellém bujt.

Lesbos szárnyain

Lovaglás közben Julia grófné egy napon ifju amerikai nőt fedezett fel, fenséges fekete paripán, valódi kentauer telivér — pompás dán kutya futott a csoport után. Könnyű és hatalmas testén feszült meg az amazonruha. Fejét vörös hajzuhatag koronázta: csillogó, bátor és kihívó szemek törték át a fátyol szövetét. A grófnő üdvözölte és Miss Lisbeth Howard megállítva lovát, kezét nyújtotta neki. Együtt mentek haza, átadva lovukat rendbe, ahol néhány pezsgőbe mártott süteményt fogyasztottak.

Miss Howard megcsodálta a művészi berendezést s azt az izlést, mely mindezt egyesítette; szakértő szemmel dicsérte Lucie arcképét, mely csaknem kész volt már és mikor a grófnő ajánlatot tett neki, hogy lefesti nimfának, boldogan beleegyezett. Másnapra állapodott meg.

Mikor Miss Howard másnap eljött, első ülésre, Anutta, a kis japán komorna fogadta, tagjelzésekkel jelezve, hogy urnője még a fürdőben van. Lisbeth egy kézmozdulattal elbocsátotta és nyugodtan megindult a fürdőszoba felé. Zöld burokkal mögött egyszerre megpillantotta a grófnőt, aki a fehér márványmedence szélén feküdt, kéjesen kinyújtózva a vizen, fejét könnyedén karjaira nyugtatva. Ugy tett, mintha aludna; az Amfitrié keblén nyugvó Vénuszhoz hasonlított. Lisbeth sokáig nézte, a szakértő mosolyával. Nesztelenül levetette ruháit s a sővény-

fal védelme alatt leszállott a medencébe. Halkan odacsuszott és megcsókolta a bokáját. A grófnő kinyitotta szemét, de Lisbeth intett, hogy ne mozduljon, aztán eltűnt a víz alatt. Ugy uszott, mint egy angyolna az óriási medencében; néha váratlanul kidugta fejét a grófnő mellett, megcsókolta, aztán kigyózva lebukott, átvillant lábai közt — ilyenkor a suhanó víz kéjes csiklandozása borzongatta meg. Egyszerre egészen közel bukkott fel a mélyből — két combját barna vállaira eresztve, karjával arcára szorította dere-

kát. És egy ügyes, sebesen pergő ajak már ott táncolt a grófnő mályva kelyhén.

A langyos, ringató elemben valami csodásan hatott a grófnőre ez a forró enyelgés, végtelenül új és kéjes szenzáció volt. Egészen odaadta magát. Lisbeth erősen tartotta őt s hátrafelé uszott, magával ragadva terhét. A zöld mohaszőnyeg felé terelte, mely lejtősen ereszkedett a víz felé. Közeledve a parthoz, Lisbeth kéjes munkája egyre vadabb és hevesebb lett, s mire gyengéden lefektette őt a lejlőn, a grófnő, ájuláshoz közel, úgy érezte, mintha egy pióca tapadt volna bele, mely testének legbensőbb mélységeiből szívással és szürcsöléssel az életét szívja ki.

Nagyot kiáltott s kifakadt belőle a mámor. Abban a pillanatban Lisbeth eltűnt a víz alatt, átkigyózott a tulsó partra s kiszállt.

Lehunyt szemmel, a grófnő percekig élvezte még testének borzongásának és lüktetését; az üdítő habok simogatták és hűsítették és megnyugtatták.

*

Belépve a műterembe, már ott találta Lisbethet, Anutta szakavatott kezei között. Haját szárította az állótűkör előtt. A grófnő elámult testének erőteljes, fenséges szépségén, olajszerű bőrén, melyre rejtelmes árnyékot vetett a lobogó hajtömeg, dárdaként kimeredő keblét, elefántcsont hasát, melynek alján tüzet

gyújtott a besuhanó napfény. Oda-kuszott és rátapasztotta mohó száját. Lisbeth engedett s az előlük terpeszkedő barna medvebőrre roskadva, átadta magát neki.

Lisbeth volt, aki legyőzöttné váltotta magát és kegyelemért könyörgött. Átölelték egymást — Anna és Lucie így találják őket egy óra múlva, egymás karjában szenderegve. Oda voltak az ámulattól, megcsodálták Lisbeth gyönyörű testét és halálos vágy fogta el őket, hogy megölelhessék.

Lisbeth kinyitván zavart szemeit, két isteni testet látott maga fölé hajolni. Rájuk mosolygott. Meglelték egymást — Lucie kebleit tartotta oda vankosul s míg ujjai belemélyedtek, csókolt. Közben Anna a derekát fogta át és keblét kezdte falni, aztán leomlott, belefurta fejét az ölébe s az égő kelyhet ragadta ajkai közé. E kettős támadásra Lisbeth elvesztette fejét s arca fölé emelve Luciet, a kék és győtrelem sikolyát váltotta ki belőle azzal a pokoli eszeveszett szivással, amivel csak az imént győzte le a grófnőt. Lucie kegyelemért könyörgött s a grófnőhöz menekült, míg a grófnő Anna kigyúlt testére tapasztotta száját, kit Lucie édes ajkainak íze és illata egészen megvadított és felgyújtott. Sokáig vonaglottak így négyen s ugyanabban a pillanatban, aléltan sikiitva és nyögve omlottak össze...

Lisbeth tért magához először. A torka kiszéradt, pezsgőt kért Annus kától, három pohárral hajtott fel, míg a többieknek töltöttek. Atnyújtva a harmadik poharat a grófnőnek, különös, megértő hangján megkérdezte őt, mikor folytatják a nimfaképet?

Harsogó nevetés tört ki e szavakra, a poharak összekoccantak: ittak szerelmükre. Mindhárom nő örült újabb hódításuknak, fanyar vadsága, szenvedélye elkábitotta őket, megsokszorozta, új elemekkel gazdagította mámorukat. Valódi tribád volt: és ami ezeket jellemzi és a férfiakhoz hasonlóvá teszi őket, azt szívesen átengedte nekik — olyan volt ez, mint Sapphré, gyönyör volt tartani ajkaik közt, hosszan szivni és harapdálni.

*

E féktelen természetnek, mint mindenben, a szerelmében is hatalmas szenzációkra, heves kitörésekre volt szüksége. Éppen úgy, mint a grófnő, szerette a szilaj vadászokat, hol szabad útja nyílt féktelen

testi szenvedélyének. Sokszor napokra eltűnt, váratlanul jelent meg aztán a műteremben, kiéhezve, felkorbácsolt érzékekkel — ilyenkor alig volt elég neki a három nő. Egy napon, midőn Anna elterülve a pamlagon, átengedte magát a grófnő mélyreható vágyának, behunyta szemét, hogy mámbra jobban élvezze, megérezte, hogy Lucie ott kuporog mellette, a medvebőrön. A kezében tartott pezsgős üveg bolond öleletet adott. Lassan lehajlva a palackot, apró csöppekben csurgatni kezdte a pezsgőt Annára, aki a csiklandozó nedvesség érintésére hevesen összerázkódott és görcsösen összeszorította a mellette fetregő grófnő fejét. A grófnő abban a

hitben, hogy Anna kábulatba esett, gyönyörrel szürcsőni kezdte a bőrdító foyadékokat. Egy egész palack tartalmat ürítette ki ilyenén módon: a gyöngyöző ital átszűrődve az illatos bőrön, sajátosan kellemes ízt kapott, amiről a grófnő utóbb kijelentette, hogy soha jobbat nem ivott.

Egy időre most ez a játék jött divatba: megisméllődött minden formában. Később rájöttek, hogy az egész testen a pezsgő átszűrve még zamatosabbá válik; a negyedik, ötödik palack után a vesék rögtön működésbe jönnek — s a habzó, gyöngyöző italon határozottan fel lehetett ismerni a pezsgő ízét és színét.

Eredeti felvétel

Z s á k m á n y

— Irta: Hátszegi Tibor —

Délután hat órákor a vonatom előtt állottam.

Egy kupé előtt két hölgy bucsuzott egymástól. Egy idősebb és egy fiatal. Az anya és leánya. Elegánsak, finomak, előkelők voltak. Végre beszállás. A két hölgy hosszú, elmulthatatlan csókokat váltott egymással, aztán siettünk felszállni.

A fiatal hölgy fülkéje mellé kerültem csak.

Kimentem a perronra és megálltam a szép szomszédnőm fülkéje előtt, melynek nyitva volt az ajtaja. A fiatal hölgy látszólag unatkozva ült a pamlagon. Barna selyemöltöny volt rajta, bundája az ablak mellett lógott és hosszasan nézegetett ki az ablakon. Néha felém fordult, de elkapta tekintetét és a kietlen barna tájat nézte. Kissé telt barna nő volt és leányos, vékony arccal is asszonyos. Fehér lágy, kezét az ölébe ejtette. Vékony jeggyűrűt viselt. Asszony volt. Olyan asszony, akire mindenképpen illik az a boldog szó, hogy menyecske. A sejtető és ígérkező boldogság, amelyet egész lénye és egyénisége sugárzott magából, amely arra a gyönyörre emlékeztet, melyet egy ilyen tökéletesen kiformalódott asszonyi test képzel, mintha csak arra volna való, hogy az ördögjelöltek üdvözljenek benne. Valóságos izzó kohó, amelyben gyönyörűség lassanként elhamvasztani a lelkiüdvösség könnyen gyulladó és hamvadó anyagát...

Igen érdekes az a viszony, amely egy olyan férfi és nő között alakul ki, akik távol állnak egymástól, akik mégcsak nem is váltottak szót, akiknek felröppenő vágyait nem teszi közönségesé a kényszerű témák unalmassága.

Percről-percre messzebb haladt, színesebb lett, tartalmasodott a mi némaságunk hangulatába burkolózott viszonyunk, már ájulást csókolt egymást és nem volt közöttünk titka többé sem gondolatnak, sem a testnek, amelyet fájdalmas gyönyörrel hordoztunk, mint valami hangszert, amelyen a vágyak lángujjai kábitó szimfoniákat játszanak.

Néha feltűnően ideges volt s megéreztem térdének egy heves, dacos összeszorításában, hogy

gondolataim vérebe csaptak. Türelmetlen, tiltakozó sóhaj tört fel belőle, majd két kezével a halántékához kapott és a haját igazgatta.

Hirtelen felállt és a hálóból levett egy vérvörös narancsot. Ez a gyümölcs olyan volt, mint a lenyugvó nap összezsugorodott, izzó gömbje, ami fehér kezének szelid felhőjén nyugszik. Feltépte és a vörös nedv, mint vér pergett végig az ujjain.

Félig lehunyta a szemét és ekkor fontolgatás nélküli elhatározással beléptem a fülkébe, mint, aki valami jogtalan dolgot követel magának, tehát igen természetesen.

— Kináljon meg egy gerezddel nagyságos asszonyom! Nagyon megkívántam...

Szájaszéle véres volt a friss gyümölcstől és meglepetve nézett rám.

Zavarba jött, de mosolygott és készséggel fejtett ki a narancs védekező héjjai közül néhány gerezdet.

Beszélgettünk. Sokáig és sokat. A háborúról, a tömeges szenvedésekről. Közben meguntuk az üldögélést, kimentünk a perronra és amint melléje álltam, még egyszer átfontam puha, hajlékony derekát, de ezt olyan nyugodtan hagyta, ami egyenlő volt a tiltakozással. Öt perc múlva arcához hajoltam, hogy megcsókoljam. Ezt inkább tűrte, mint engedte, csak később következetes gyöngéd támadásom után lobbant fel újra és hevesen adta vissza egy csókban a kérés nélkül kapott csókokat. Aztán visszamentünk a világos fülkébe és meglátva még egy narancsot, felbontotta és mosolyogva kínált vele ismét.

Megérkeztünk Zsolnára. Csomagjaimat átküldtem a szállodába. Majd a fiatal asszonnyal beültem az étterembe. Éhesek voltunk mindketten. Közben az asztalunk mellett ment el az állomásfőnök és megkérdeztem, hogy mikor van csatlakozás a Kassaderbergi vasútra?

— Reggel nyolckor.

— Az lehetetlen — kiáltotta elkeseredetten az asszonyka — hiszen akkor itt kell töltenem az éjszakát!

Az állomásfőnök jött vissza. Aliz megkérdezte, mikor zárják az éttermet.

— Kettőkor asszonyom.

— Lehet a váróteremben tölteni az éjszakát?

— Lehet, de nem tanácsolom. Zsufolt. Mindenféle népséggel.

Vezettem felfelé a városba és a sikos kövezeten belém kellett kapaszkodnia. Negyedóra múlva a hotelben voltunk és szobát kérve, lassan megindultam én is vele a szobája felé.

— Mit gondolhattak? — kérdezte aggódalmaskodva, amikor a szobájában voltunk.

— Semmi különös — mondtam.

Egyágyas, egészen kis szoba volt. Egyszerűen volt butorozva és nem volt benne több, csak egy szék.

Fáradtan ült le az ágy szélére, két kezét összetéve a térde közé szorította és görnyedten nézett maga elé.

— Furcsa egy ilyen utazás — mondotta inkább magának és talán egy másodperc alatt végigtolta az egész utat, a forró vad csókokat, eszeveszett öleléseket.

De, amikor keze fölé hajoltam, hogy megcsókoljam, gyöngéden, de határozottan elvonta tőlem, nyugodtan a szemembe nézett és ezt mondotta:

— Nem lehet. Csak másfél éve mentem férjhez és szeretem az uramat.

— Asszonyom mondtam — valószínű, hogy nemsokára elkerülök a frontra. Tán maga az utolsó asszony, aki mellett ülök... Ha elesem, magáért is esem el... valami távoli vonatkozásban, de mégis... és így és így valahogy egymáshoz tartozunk. Ami kedvességet most nékem ad, azt minden katonának adja, kit személy szerint nem is ismer... Az élve maradottakért adjuk oda mindennünket... És akik élve maradnak, nyugodtan öregsenek meg, ha arra gondolnak, hogy nem adtak semmit azoknak, akiknek fel kellett áldozniuk magukat?

Az asszony szemében két nehéz könnycsepp télovázott, majd hirtelen lefutott az arcán. Erőtellenül hullott le a karra. Megadta magát a háborúnak.

Hajnal öt óra volt. Elégedetlenül, leverten siettem a keskeny utcákra hotelemből. Nem felejttem el soha...

A hangját nem hallottam egyszer sem, hogy odavetette magát nekem. Már könny se jött ki a szeméből. Szó sem hagyta el ajkát, érzése nem rezdült meg tekintetén. És én már csak azért maradtam nála, hogy egy sóhaj-

tással kapjak tőle választ. Nem sikerült. Szeme beleüvegesedett a szoba sárga világosságába. Egyenlőtlen küzdelem volt, melyben végül is az győzött, aki nem védekezett.

És hiába bucsuztam, ő nem bucsuzott.

Siettem, mint a rabló, kil saját zsákmánya üldöz.

Csak a kényelmes emberek hiszik azt, hogy a szépség elmúlik a fiatalsággal. Tévedés. A szépség addig tart, amíg van erőnk harcolni érte.

A ruzs a szépség középfoka. A ruzs senkit sem varázsolhat széppé, viszont mindenkit szebbé tehet.

A parfóm a nő névjegye. Ezek szerint egy kis gonddal, önismerttel és izléssel bárki könnyen megszerezheti nemesi oklevelét.

A szépség furcsa ellentmondása: minél diszkrétebb, szerényebb egy szép asszony, annál feltűnőbb a szépsége.

Mutasd tolette asztalkád s megmondok ki vagy. Nem igaz. Tolette-asztalod sohase mutasd senkinek. Egyéniséged külső és belső értékét szemedről, hajadról, arcodról, kezdről, alakodról és szépséged kulturájáról kell leolvasni mindenkinek.

*

Miss Lilly Hardy Szépség Kódex a fentiekhez hasonló rövid mondatokban boncolja szét a női szépséget alkotó elemekre és könnyen végén megjegyzi, hogy minden nő szép lehet és fiatal maradhat, aki ismeri a szépség filozófiáját.

Sz é p s é g s z a l o n

Miss Lilly Hardy szépség-kódexe

Miss Lilly Hardy, az egyik legelőkelőbb londoni szépségszalon, a Garden of Paradise direktisze a közelmúltban Szépség Kódex címen érdekes könyvet adott ki, amelyben a női szépségápolásnak ezer apró raffinált módszerét tárgyalja.

— A szépség olyan érzékeny, mint a finom, áttetsző porcellán — írja Miss Hardy — és olyan türelmes szeretettel és gyöngédséggel kell bánni vele, mint a legérzékenyebb délszaki növényvel. Ismerni kell a szépséget, mint a virágot. Amit a virág életében a napfény, az eső és a harmat jelent, ugyanazt jelenti a szépségnél a puder, a ruzs, a parfóm és minden kozmetikum. Van egy bizonyos határ, amelyen túl már a szépségnek a segédszerei nem használnak, hanem inkább ártanak, csufítanak és tülloznak.

Miss Hardy rövid pontokba foglalta azokat a feltételeket, amelyek betartása mellett minden nő szép lehet, amelyekhez alkalmazkodva mindenki fokozhatja szépségét.

A Szépség Kódex néhány érdekesebb gondolatát alább közöljük.

Az a szép asszony, aki nem ismeri szépsége határait; könnyen, esetleg a csunyaságig degradálhatja szépségét, míg az a kevésbé szép asszony, aki jól ismeri önmagát, arcának és alakjának vonalait: könnyen megszépülhet.

Tudni kell azt, hogy nincs csunya nő, csak tehetséges és tehetségtelen, elővigyázatos és meg gondolatlan asszonyok vannak.

A tehetséges nő reggel éppen olyan szép, mint este, a tehetségtelen asszonynak „jó napra”

van szüksége ahhoz, hogy ne keltsen ellenszenvet.

A puder nem arra való, hogy az arcbőr zsíros, vagy éppen csunya felületét az élet színével bevonja, hanem, hogy a szép, üde, egészséges bőrt védje.

Mielőtt valaki haját feketéről szőkére, vagy szőkéről feketére festi, gondoljon arra, hogy a haj színével az egész karaktere megváltozik. Csak az színezzé át a haját, aki biztosan tudja, hogy ezt a külső karakterváltozást elbirja.

Szerkesztői üzenetek

T. E. Timișoara. Ha figyelemmel olvasta „Bűnözés szadisztikus alapon” című cikkünket, akkor már magyarázatot is talált kérdésére. Annak a ténynek magyarázatára, hogy valamelyik szülőben milyen körülmények között fejlődhetik ki ellenszenv a saját vagy nevelt gyermeke iránt, jelen rovatunk keretében nem térhetünk ki bővebben. Különben is fentjelzett cikkben mindent megtalál erre vonatkozólag.

Márta 214. A fiu, akivel levelezni szokott és akinek levelében megvallotta, hogy szereti, mindenről beszámol magának, főleg bajairól és küzdelmeiről, de arról, hogy magát viszontszereti, makacsul hallgat, noha szerelmét egy izben már ő is bevallotta. Szerintem a legszebb szerelmi vallomás, ha valaki ideálját beavatja gondjaiba, mert azt bizonyítja, hogy máris segítő társának, megértő léleknek, jóakaró emberének érzi.

Hogy a férfi nem ír leveleiben szerelméről, azt jól teszi. Elég helytelen, hogy maga nem ennyire óvatos. A férfi bizonyára tisztában van azzal, hogy anyagi vagy más okok miatt nem nőülhet és nem akarja a házasság illúzióját kelteni. Ahelyett tehát, hogy a fiu levelének ezt az óvatosságát kifogásolná, helyesen tenné, ha ő is követné a példáját.

Döntő vélemény. Ez azután olyan levél, hogy mint a mai társadalom tükörképét kellene mutatgatni és sokszorosítani minden lélekbuvár és szociológus okulására. Tessék figyelni! A levelet 20 éves hivatalnoknő írja. Három esztendeje van már állásban és ezidőszert vidéken van olyan elhelyezésben, hogy, amint írja — abból uri gondatlansággal tud megélni. És szerelmes lett egy 21 éves, igen derék, komoly fiatalemberbe, akinek egyedüli jövedelme és foglalkozása, hogy szüleinél lakik és persze évekig nem gondolhat még nőülésre. Ám a levél írója szerint ez nem akadály és a huszévesek megható rajongásával kijelenti, hogy minthogy neki elegendő jövedelme van, ő nem bánja, ha leendő férje egyelőre nem is keres, meg akarja kötni a házasságot! Elvégre hány olyan férj van, aki nem a kere-

setéből, hanem a felesége hozományából él? Fogjuk fel a feleség keresetét hozománynak és a kérdés el van döntve! Hát bocsánatot kérek, ez a dolog mégsem áll egészen így! Ön lehet igen kitűnő és lelkiismeretes hivatalnoknő, de a szerelmet illetőleg még éppen olyan naiv és tapasztalatlan, akár egy bakfis. Először is tudnia kellene, hogy önértékes és értékes férfit ilyen viszony rendkívül megalázna és ezt semmiféle szerelem nem mentheti. Másodszor: az olyan férfi jelleme, aki eddig mindig csak a szülői ház melegágyában élt, egyáltalában nem alakulhatott ki, nem lehetnek az életről reális fogalmai, amiket mond üres és fellengős fecsegések és semmi biztosítéka nincs annak egyelőre, hogy milyen irányban fog fejlődni, megállja-e valaha is majd a helyét? De még ha a férfi tud is tennie magát mindezen, okvetlenül számolnia kellene a társadalom megvetésével és a mások részéről jövő gunyos és sértő megjegyzések végül is tűrhetetlenné tennék ezt a különös kapcsolatot. Egészen más az, ha a férfi a házasegyüttélés alatt veszteli el önhibáján kívül állását és egy időre felesége keresetére van utalva. Ez érthető, természetes és senki sem fog rajta megütközni. De hogy a férfi, még hozzá 21 éves gyerekeMBER, már a felesége keresetére támaszkodva nőüljön, ez ellen minden ép erkölcsi érzéki embernek fel kell lázadnia. Hiába mondják, kérem, hogy ma már nincsen különbség férfi és nő között. Mert mondjuk, hogy én ezt el is fogadom. Akkor is kérdezem: vajon a házasságba lépő nő, ha nincsen keresete, nem látja el a háztartást és nem végez ezerféle olyan dolgot, amelynek igenis pénzértéke van? De mit csinál a férfi, ha nem dolgozik? Mivel lesz egyenértékű társa a dolgozó feleségnek? És milyen irányban fejlődhetik a jellem az olyan fiatalembernek, aki ilyen eltartási viszony alapján lép házasságra? Hát ha csakugyan az én véleményem a döntő — úgy ebből a házasságból semmi sem lesz.

Magduska. Azt kérdezi, helyeslem-e, ha a nők cigarettáznak? —

Manapság ez már nem probléma. És — tegyük föl, hogy nem helyeslem, mit számít? A nők ugyanis azt csinálják, amit akarnak.

Kétségek. Kérdése: Bele lehet-e szeretni olyan férfibe, aki udvarlás közben megeszik harminc deka szalámit és megiszik rá öt korsó sört?... Válaszom: Ha eme teljesítménye közben ráér udvarolni is, akkor mindenesetre.

Nagyon bölcs gondolatok

Sok lány, mikor megöregszik, beletörődik sorsába és fátyolt borít a multra. De még akkor is szeretné, ha ez a fátyol menyasszonyi fátyol volna...

Azért születünk, hogy meghaljunk. Nem lenne jobb: egy füst alatt mindjárt halva születni?

Fiatalkorunkban elfelejtünk tanulni, öregkorunkban megtanulunk felejtetni.

Érdekes, hogy két szerelmes ajka hamarabb találkozik teljes sötétségben, mint ragyogó napfényben.

Egy milliomos, akinek rossz a gyomra, hasonlít az eunuch-hoz.

A szép asszonyoknál elfeledke-zünk az erkölcsről, a csunyánál eszünkbe jut.

Különösek is a férfiak! Minél kevesebbek a foguk, annál enni-valóbbnak találják az asszonyokat.

Mikor szeretünk, szerelmesünket a keblünkre vonjuk, mikor vá-lunk, a válunkat vonjuk.

A férj hisz, a feleség szeret, a házibarat remél.

Végül egy példa a szerelemből is:

Ha első látásra egymásba szeretnek, megkezdődik a flört:

a nő igyekszik elhuzni a flörtöt; a férfi igyekszik megrövidíteni.

A grófi kastély titka

— Regény —

(9)

De nem hiszem, hogy hallotta volna ezeket a szavakat, mert teljesen el volt merülve erotikus erőszakoskodásának utálatos munkájában. És miközben én dühömben ordítottam, ő felséges gyönyöröket élvezett. És ez az oka, hogy azóta, dacára állandó könyörgésének, egyszer sem voltam az övé.

— Erről nem szólt egy szót sem nekem.

— Könnyen megérthető okokból. Mert ez a vallomás nem nagyon vált volna becsületére. És aztán nemsokára szerencsém volt egy nagyon bájos teremtséssel megismerkedni, akit megszerettem és ő is szeretett engem. Ez a fiatal lény gyakran ellátogatott egy hölgyklubba, ahol a lesbosi szerelemnek hódoltak. Alkalmat adott nekem, hogy én is beléphessek ezeknek a fiatal, csinos asszonyoknak a körébe és én nem haboztam, hogy szeretője legyek fiatal barátnőmnek és sorban a többieknek is. Különben is, édes Lillym, néhányval közülök téged is meg foglak ismertetni. De ezért igazán nem gondolok arra, hogy a férfiszerelemre való reményeimet feladjam. Isten őrizz! A társaság, mely a vadászatokra itt összegyűl, csupa elegáns, fiatal emberből áll, akikkel öröm bizonyos élvezeteket átélni. Egy negyedévig szeretője voltam egy huszárhadnagynak, Sormiersnek, akit néhány nap múlva talán már alkalmad lesz itt látni. Azután barátnője lettem a gisorsi bank elnökének. De ezekről még beszélgetni fogunk. Ezeket csupán azért mondtam, hogy bebizonyítsam neked, hogy képes leszek a te együgyű unokabátyádat is izgalomba hozni. Ez kellemes szórakozást fog nyújtani nekünk szeptemberig, mikor a vadászat megkezdődik.

Megegyeztek tehát, hogy Lilly másnap Jackot, az unokabátyját is magával hozza.

Ninon a kis rózsaszínű boudoirban várta őket, ahol előző nap fiatal barátnőjét fogadta. Jack szeme káprázott. A kastély fényűzése csodálatba ejtette. De még jobban el volt csodálkozva, hogy tiszteletét tehetette egy olyan csinos asszonynál, mint Espers grófné volt. Ha egyedül kellett volna eljőnnie, bizonyára nem tudta volna elhatározni magát erre. De az unokahuga jelenléte némi biztonságot nyújtott neki.

Az asszonyon violaszínű pongyola volt. Mikor a szertartásos inas bevezette őket az intim szalonba, a grófné a pamlagon feküdt. Felkelt, hogy elébük menjen.

— Látogatásuk nagy örömet szerez nekem, kedves gyermekeim, — mondta nekik — nagyon kedves maguktól, hogy eljöttek, hogy egy kicsit felvidítsák visszavonult életem egyhanguságát.

— Az öröm a mi részünkön van, — felelte Lilly — és itt bemutatom önnek az unokabátyámat, aki meg tudna halni az örömtől, hogy néhány pillanatot az ön kellemes társaságában tölthet.

Lilly szándékosan nem tegezte már új barátnőjét. Jack piros volt a füle tövéig. Tiszteletteljesen meghajolt és megcsókolta a gyöngéd kéz ujjait, melyet Ninon feléje nyújtott. Miközben Lilly és unokabátyja helyet foglaltak a kényelmes székeken, Ninon ismét visszacődött a pamlagra. De miközben hosszában végigfeküdt rajta, úgy rendezte a dolgot, hogy minél többet megmutasson selyemharisnyás karcsu lábszáraiból. Jack csak ezeket a csinos lábakat látta és a fiatalasszony úgy tett, mintha nem venné észre, hogy szép testének ezt az ingerlő részét kitárta a fiu elragadtatott szemei előtt.

Miután egy ideig közömbös dolgokról beszélgettek, a két nő a legújabb divatra terelte a szót. Lilly

elmesélte, hogy komornájával, Nellyvel jelenleg egy tucat legfinomabb batisztnadrágocskát csinálnak. Részletesen leírta, hogy milyenek lesznek és sajnálta, hogy nem hozott belőlük egy mintát, mert ha a grófné ezeket meglátná, rögtön csinálna magának is belőle.

— Azok után, ahogyan most leírta őket, nagyon csinosak és bájosak lehetnek.

— Ah, — felelte Lilly — milyen ügyetlen is vagyok, hogy annyit magyarázok önnek, hiszen rajtam is olyan van és rögtön meg is mutathatom.

Miközben még beszélt, felállt és szoknyáját a derekáig felemelve, bemutatta a fiatalasszonynak az annyira dicsért mesterművet.

— De Lilly, — mondta Ninon látszólag haragosan, — maga egészen elfelejt, hogy az unokabátyja is itt van.

— Ah, az én unokabátyám, — felelte nevetve a fiatal leány — ő boldog, ha ilyesmit lát. Az angresi gimnáziumban nem gyönyörködhet a szeme ilyen dolgokban. Igazam van, Jack?

A fiu biborvörös lett. Nem tudta, hogy hova nézzen.

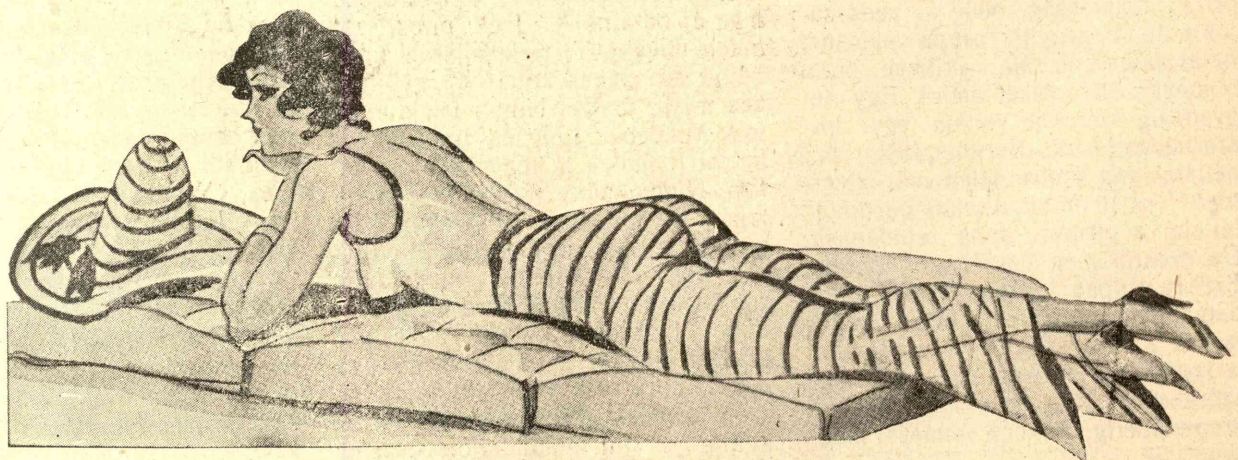
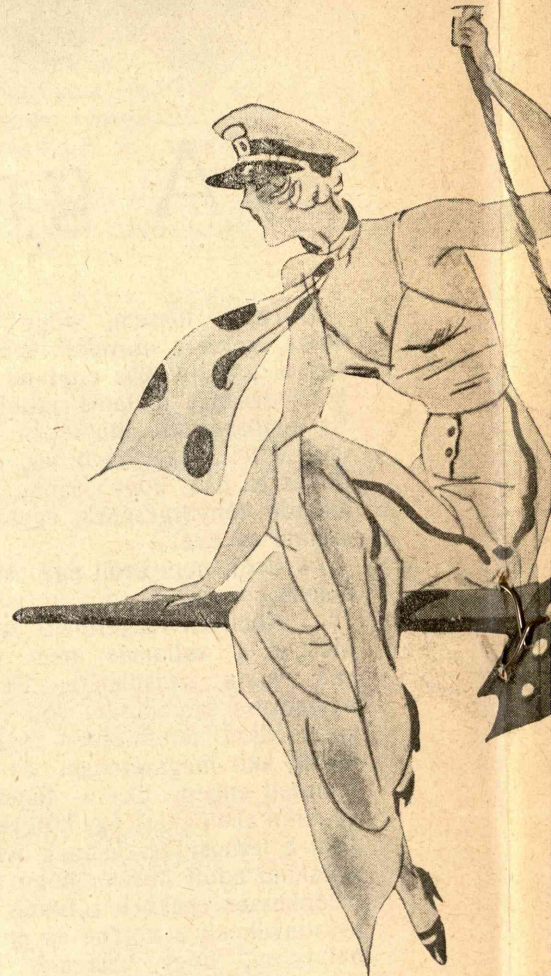
— Különben igazad van — mondta most gyorsan Ninon — nincs ebben semmi rossz. Hiszen az unokafivér olyan mint egy testvér, nem igaz, Contal ur?

— Igen, — dadogta a gimnazista.

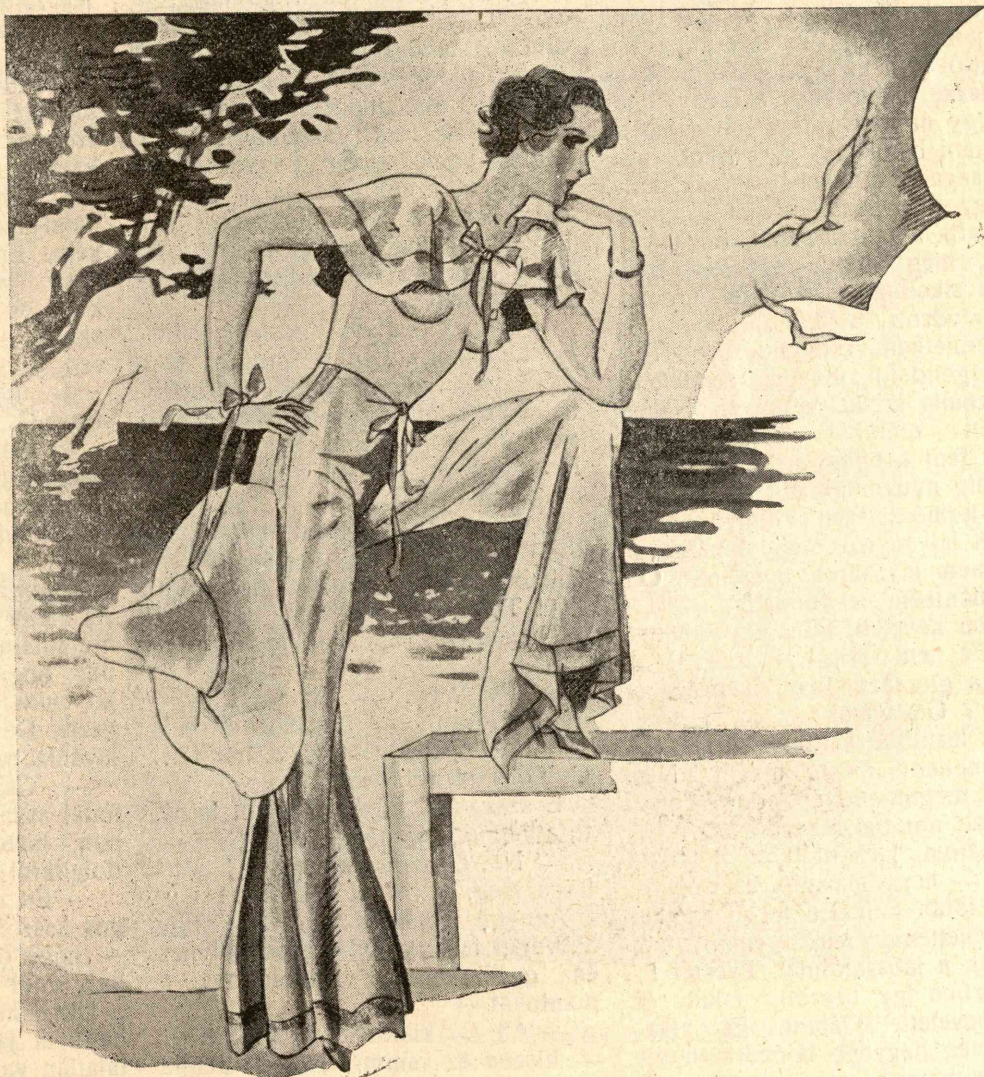
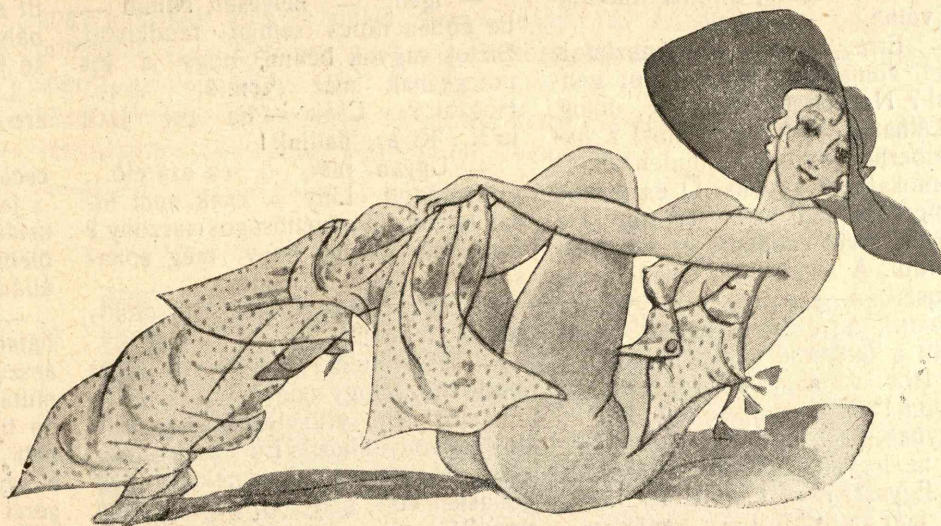
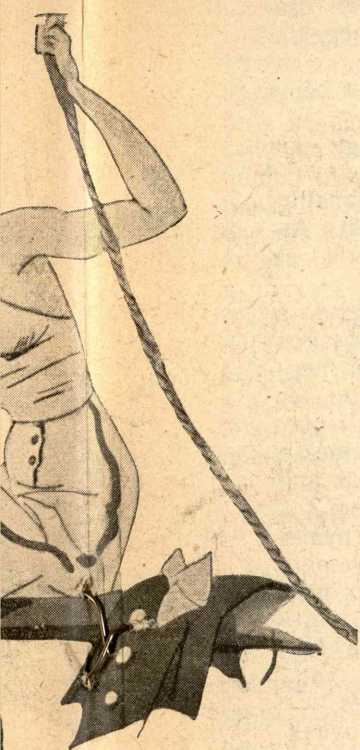
— Tényleg nagyon bájos, — buzgolkodott Ninon, mikor a kis csodát nézte, melyet Lilly kiállított. — És aminek még ez a csinos fehérnemű különösen előnyére válik, ezek formás lábszárok, melyek kikapkálnak a csipkék alól.

— Oh, ellenkezőleg, — kiáltott fel Lilly — az én lábaim egyáltalán nem csinosak, hanem az önék, méltóságos asszonyom. Hiszen éppen

Juliusi

i strand

az imént mutatta meg nekünk csodálatos lábszárait.

— En...?

— Igen, ön! A pongyolája fel huzódott és a selyemharisnyái úgy feszülnek a lábain, mintha ráöntötték volna.

— Erre rögtön figyelmeztetnie kellett volna! Mit fog Jack ur gondolni? Nagyon bosszant a dolog.

— Láthatja, — fordult most a fiatalemberhez — hogy mindennek az ön unokahuga az oka. Ő észrevette a dolgot és nem szólt semmit. De az ilyen rövid ruháknál ez könnyen előfordul. A legkisebb mozdulatnál felcsuszlik a szoknya. Ez valami rettenetes. Az utcán a férfiak fesztelenül a fülünkbe sugják: „Milyen szép lábai vannak, nagyságos asszonyom!” Ez borzasztó! A férfiak szörnyűek, Jack ur. Csak maga is ilyen ne legyen egyszer.

— Egyszer? — kiáltott fel Lilly.

— Ő már most is ilyen, méltóságos asszony. Képzelje el, egy napon az én kedves unokabátyám bátorságot vett magának, mikor keresztül akartunk mászni az önök parkjának falán... ez is csak a fiatal urtól telhetik ki... szidja csak jól össze, méltóságos asszony... tehát egy napon, mikor megakartuk tekinteni belől is a parkot, volt bátorsága az unokabátyámnak, ah... én úgy szégyelem magam... megtapogatta a lábszárait. És tetszik tudni, még hozzá egészen fent! Hiába sikoltoztam. A fiatal ur feltapogatódzott a lábszáraimon és szemérmetlenül csiklandozott. Tessek, elgondolni, milyen szemérmetlenül kihasználta a helyzetemet. Nekem minden erőmből kapaszkodnom kellett fent a falba, nehogy leessek. Ő pedig nyugodtan állt a földön, s így természetesen könnyű dolga volt. A látványról, mely kínálkozott neki, nem is akarok beszélni. Oh, ha a nénikém ezt tudná!

Ninon nevetett, mint egy bolond.

— Ez nem rossz! — mondta. — Tehát a gimnáziumban ilyeneket tanulnak? Gratulálok!

Jack leütötte a szemét. Nagyon kényelmetlenül érezte magát. Nem merte megmondani, hogy éppen Lilly volt mindig a kezdő fél.

— Látom, Jack ur, — folytatta Ninon — hogy maga is csak olyan, mint a többi férfi. Én meg, anélkül hogy sejtettem volna, megmutattam magának a lábszárait. Ilyesmivel!

Miközben így beszélt, felült és keresztbevette a lábait. Ez alkalomra még nagyobb látókört nyújtott és egyszerre mindkét lábszárát

megmutatta a fiatal urnak. Lilly mellé ült a diványra és így szólt:

— Az én unokabátyám most abban a korban van, mikor az érzékek kezdenek megszólalni.

— Igen, — helyeselt Ninon — de ebben nincs semmi rendkívüli. Biztos vagyok benne, hogy a kis uracskának már szeretője van... Hogyan?... Csak vallja be, Jack ur!... Ki az, halljuk!

— Ugyan már, ő és szerető... gunyolódott Lilly — csak nem hiszi komolyan a méltóságos asszony? Elmondta nekem, hogy még sohasem volt dolga asszonnyal.

— Te előttem! — kiáltotta dühösen a fiu.

— Én előttem? Mit akarsz ezzel mondani? Hogy engem megismertél, még nem vitt téged közelebb az asszonyokhoz. Én csak meg akartam említeni, hogy neked még sohasem volt szeretőd. Igaz vagy nem?

— Igen — mondta a fiu mélyen elpirulva.

— Nos, most ön is hallhatja, — szólt Lilly. — Ah, önnek fogalma sincs, méltóságos asszony, hogy milyen ujonc még ő. Tulajdonképpen kár! Másikülben nagyon kedves fiu. Ha férjes asszony volnék, kedves unokabátyám, nagyon szívesen vállalkoznék arra, hogy oktatást adjak neked a szerelmi művészetben. De beláthatod, hogy mint fiatal leány csak veszíthetek ennél a csinos játéknál.

— Maga pompás egy leány, Lilly, — mondta Espers grófné mosolyogva — de még sincs hiány fiatal és csinos asszonyokban, akik ezt a nagy fiut szívesen kinevelnék. Nos, Jack ur, tényleg nem tud mást csak csókolódzni?

A fiu csak bölintett a fejével.

— Nos rajta, bizonyítsa be ezt nekem, csókolja meg az unokahugát! Tehát rajta! Előre!

Nem mert megmozdulni a székében.

— Fél tőlem, — mondta Lilly.

— Ugyan, — avatkozott bele Ninon — na rajta, Jack... hamar... Csókolja meg Lillyt!

E szavaknál felkelt és huzni kezdte a fiut a karjánál.

— Ne legyen olyan gyáva! Mutassa meg, hogy tud csókolni!

Annyira ingerelte a fiut, hogy az végül felállt. Odament Lillyhez és gyámoltalanul megcsókolta a homlokát.

— Ah, — kiáltotta a grófné — hiszen ez semmi! Nincs benne semmi tűz! Én nem vagyok olyan

rövidlátó, hogy észre ne vettem volna: maga szereti az unokahugát. Ez természetes is, hogy az unokahugát és egy olyan csinos unokahugát, mint Lilly, aki egyedül tölti itt a szünidejét, szereti. Ez szabály! Nos, akkor csókolja meg kissé kedvesebben!

Lilly felkelt és odanyujtotta bájos arcocskáját a fiunak.

— No, gyere kincsem. Egy kis csókocskát... kérlek!

Jack habozott egy pillanattig, aztán mégis elhatározta magát. Átölelte a leányt és megcsókolta az állán.

— Ez az egész? — kérdezte a fiatal leány. — Nos, méltóságos asszony, most én fogom önnek megmutatni, hogy tudok csókolni és ön bírálja el, hogy a St. Ursula-beli növendékek többre vitték-e ebben a művészetben, mint az angersi savanyufazekak, vagy nem?

E szavakkal karjait a Jack nyaka köré fonta és olyan csókot nyomott a szájára, hogy a fiun hideg és meleg futtot végig egyszerre.

— Ez már igen, — kiáltotta Ninon — ez már szerelmi csók volt.

— És erre ő nem képes, — mondta a leánya. — Boldognak érezheti magát, hogy egy kis unokahuga tanítónője van.

— Oh nem, — vette át a szót a fiatal asszony — maga tuloz, Lillykém. Én meg vagyok győződve, hogy Jack ur nagyon is tud csókolni és csak egy hölgy hiányzik, aki ezt megmutatja neki. Igazam van, Jack?

— Igen... Igen... méltóságos asszony, — hebegte a fiu.

— Most be fogja bizonyítani az unokahugának, hogy maga sokkal többet tud, mint ő gondolja. Jöjjön szépen ide és csókoljon meg engem!

A gimnazista tüzes parázson ült. Az életét odaadta volna, ha megmutathatná ennek a szép asszonynak, hogy nem olyan együgyű fickó, mint amilyennek Lilly bélyegezte. De nem merete és pokolba kívánta balga félékségét.

— Csak rajta, — bátorította a fiatal asszony — ott a gimnáziumban bizonyára beszélgettek ilyen dolgokról maguk között.

— Én mondom önnek, méltóságos asszony, — gunyolódott Lilly, — hogy ők sokkal tapasztalatlanabbak, mint a lányok.

Unokahuga gunyolódásai kinosan hatottak Jackra. Ugy, tehát tapasztalatlan vagyok, gondolta, na várj csak, majd bebizonyítom neked az

Szekszuális hírek

Nudista esküvő.

Csikágóból jelentik: Érdekes esküvő színhelye volt tegnap egy csikágói lakás. Egy ifju pár esküdött örök hűséget s a két fiatal nem viselt más ruhát, mint a szerelmesek boldog mosolyát. Még a furcsa szekta papja is, aki őket összeadta, csak egy kis kacagányt borított a vállaira és semmi egyebet. A násznép, amely a furcsa esküvőn részt vett, szintén tökéletes ádámkosztümben vett részt a ceremónián. A csikágói rendőrség azonban nem vette tréfára a dolgot s a mézeshét néhány napja után letartóztatta közbotrány okozása miatt az ifju párt és a két tanut.

Mennyit ér a férfi és mennyit ér a nő?

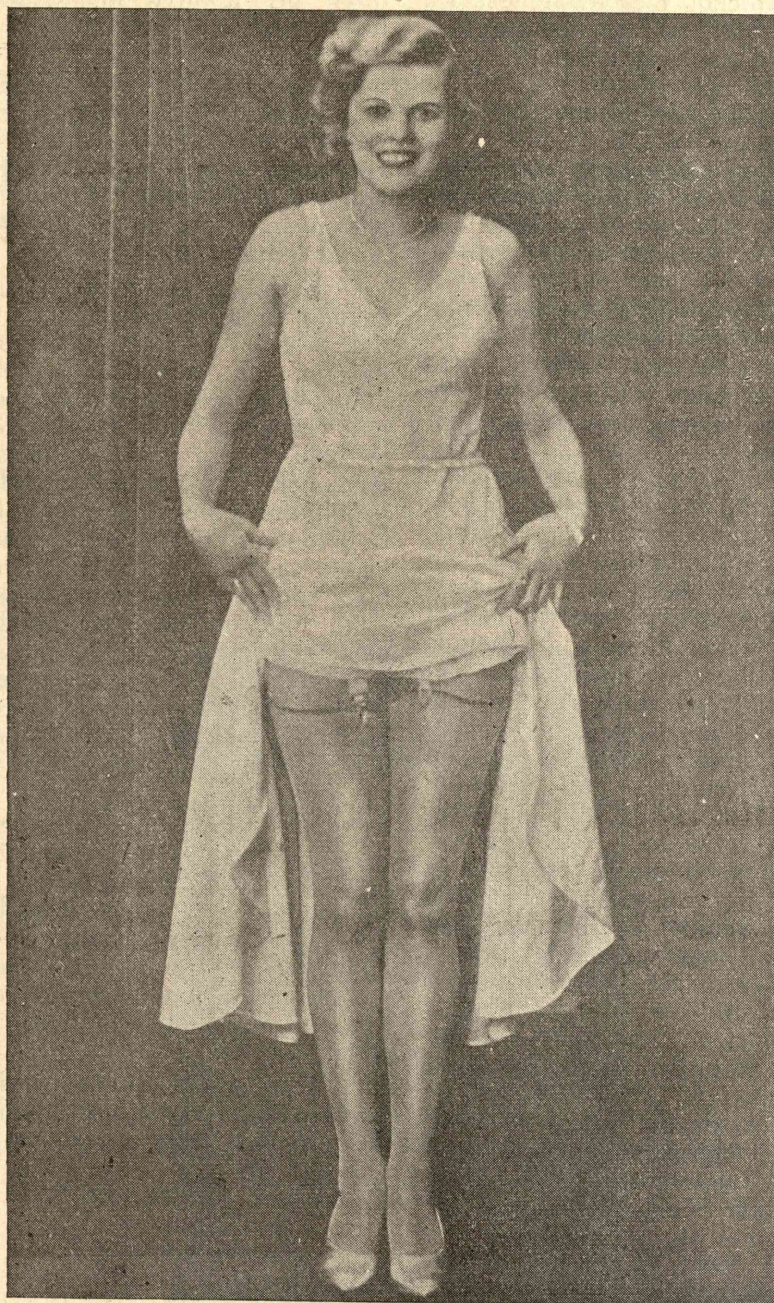
Beludzisztán némely vidékén többférjűség divatozik. Egy-egy férj ára két csomag dohány, vagy félliter pálinka. Az asszony már sokkal többet ér: három hegyjuhot is el kérnek érte. A belsőszaharai tuaregeknel még drágább az asszony: kétezer leinek megfelelő árat kérnek érte. Igaz, hogy a vételárat részletekben is lehet törleszteni. A malájoknál azonban néhány doboz cipő kenőcsért már lehet asszonyt kapni. A cipőkenőcs azért szerepel mint értékmérő, mert a malájok közül nagyon sokan cipőtisztítással keresik a kenyerüket a városokban. Turkesztánban annyi kiló vaját kell fizetni a nőért, ahány kilót nyom. Ugandában negyven sertés az asszony ára, viszont a férfiért csak néhány marék lőport kell adni.

Van-e szekszepilje a milói Vénusznak?

Nemrég amerikai diákok látogattak el a párisi Louvrebá és megtekintették a milói Vénusz szobrát. A tanár, aki a diákokat vezette, érdekes kérdést intézett növendékeihez, akik harmincan voltak, tizenöt fiu és tizenöt leány. A tanár azt kérdezte, hogy a diákfiuk a milói Vénuszt ma is olyan vonzónak és szépnek találják-e, hogy nőül venni óhajtanák? A diákok közül tizen kijelentették,

hogy a szobor arca és alakja semmiképpen sem felel meg a női szépségről való fogalmuknak. Többek között nincsen szekszepilje. Ehhez a véleményhez csatlakozott valamennyi

leány is, érthetetlennek találván, hogy a kultura olyan magas fokán álló nép, mint a görög, hogyan láthatta a szépség szimbolumát a milói Vénuszban!

Táncosnő
— Eredeti felvétel —

Vallomások

— Irta: Wallesz Jenő —

— Remélem, szereti az urát?
— Nem tudom, mit feleljek erre... Ha azt kérdezte volna, szeretem-e az őszi barackot vagy a krémes rétest, tudtam volna, hogy mi a célja egy ilyen kérdésnek: bizonyára azért kíváncsi erre, mert legközelebb hozni akar, ha azt felelem, hogy szeretem az őszi barackot, meg a krémost. De mit hozhat, ha azt válaszolom, hogy szeretem az uramat?

— Hát szereti...

— Ahogy parancsolja.

— Furcsa válasz.

— Magának furcsa, mert nem tudja, hogy mi legyen most erre a maga válasza... Nos, hogy parancsolja: szeressem, ne szeressem?

— Drága tündér, az én kérdéssem nem akar kelepce lenni... A válasza csak azért érdekel, mert megismerhetem belőle a lelki világát, kedélyállapotát, belső harmóniáját.

— És mire jó, ha mindezt megismerte már? Mit kezd a lelki világgal, kedélyállapottal és belső harmóniával? Ugyan ne játssza nekem a nagyigényű és finom izlésű műértőt. Kellett magának már asszony, ha nem is volt olyan, mint egy japán elefántcsontfaragvány... A nő megmondja, hogy ő ilyen finom, törékeny, minden szóra érzékenyen reagáló üvegházi virág, de maguk azért mégis durva állatiassággal rohanják meg, mint a favágók a legkeményebb tuskót. Egyszer megtörtént, hogy az uram egy bécsi szeletet rendelt a vendéglőben. Pontosan megmondta a pincérnek, hogy a szelet legyen ropogós, de még se süssék barnára, klopfolják jól meg, ne adjanak rá zsirt és a burgonyát jól pirítsák meg. A pincér beszólt a konyhába, de oly hangosan, hogy én is meghallottam: Egy bécsi szeletet burgonyával. Negyedóra múlva már hozta is az ételt és az uramnak ugyancsak ízlett, pedig csak egy olyan darab sült hus volt, amelyet mindenkinek adnak a vendéglőben, akárhogy rendeli meg azt... De az uram éhes volt és nekiesett az ételnek... Lelki világ, harmónia, belső egyensúly!... Én csak annyit kiáltok be a konyhába: Egy csinos

asszonyt!... Most már tudja, hogy miért mulatok mindig azon, ha a férfi a belső világomat akarja kitapogatni... Ezek után még egyszer kérdem, hogy parancsolja, szeressem, vagy ne szeressem az uramat?

— Az igazságot mondja.

— Istenem, hát azt hiszi maga, hogy oly könnyű megállapítani, hogy egy asszony szereti-e az urát.

— Öt év óta van férjnél és még mindig nem tudja, hogy szereti-e az urát... De hiszen egyszer talán még a férj is kíváncsi volt erre és magának felelni kellett ilyenkor a kérdésre... Mit mondott hát neki?

— És maga azt venné az igazságnak, amit egy asszony az urának mond... Látott már asszonyt, aki az ura kérdésére azt felelte volna, hogy nem szereti? És látott már férjet, aki nem az ellenkezőjét hitte annak, amit a felesége felelt neki? Egyszer azt mondtam az uramnak, hogy nem szeretem. Ő boldogan nekem esett, összevissza csókolt, mert szentül hitte, hogy sohasem szerettem őt annyira, mint amikor azt mondtam neki, hogy nem szeretem... Látja, ez a maguk tragédiája. Olyannyira hazugnak tartanak minket, hogy még akkor is az ellenkezőjét veszik igaznak, amikor az igazat mondjuk.

— Most aztán végképpen nem tudom, hogy akkor hazudik-e, amikor én azt hiszem, hogy igazat mond, vagy pedig hazudik-e akkor is, amikor csakugyan hazudik, sőt nem mondja-e véletlenül az igazat, amikor nekem az a benyomásom, hogy tényleg az igazat mondta.

— Most pedig, miután ennyire összezavartam magában mindent, megmondom, hogy szeretem az uramat.

— Ah, szereti az urát?...

— Nagyon...

— Valóban szereti őt?

— Halálosan!

— Ennek igazán örülök.

— Tudom, ha nem is mondja... És minél jobban szeretem, maga annál jobban örül... És ha azt mondanám, hogy meg tudnám magam ölni az uramért, maga a

legboldogabb ember volna a világon. Így van?

— Szóról szóra... Micsoda éleslátás! Szinte félek magától.

— Ugyan ne bókoljon... A legbutább nő is tudja, hogy mi van amögött, ha egy férfi azt kérdi tőle, hogy szereti-e az urát. Aki ilyenre kíváncsi, az már nagyon melegen érez az asszony iránt... Eltaláltam?

— Nem... Mert maga iránt az is melegen érez, aki nem kérdi, hogy szereti-e az urát.

— De én nem mindenkinek mondom, hogy szeretem az uramat.

— Tehát kitüntetésnek vegyem, hogy nekem megmondta...

— Többnek is veheti.

— És pedig?

— Nézze, kedves barátom, maga nekem szerelmet vallott, igaz, hogy csak óvatosan, de minden nő tudja, hogy a férfinél az már az asszony hányadán van az urával.

— Hogy maga micsoda pszichológus!

— Csak asszony vagyok... De várjon... Maga azt is szeretné tudni, hogy micsoda értéket kap velem. Mert nem érték az az asszony, aki unja és nem szereti az urát. Egy ilyen nő könnyen gyullad lángra és éppen ezért akárki meghódíthatja. De magában van mély önértzet és tetszelegni akar magának azzal, hogy maga nem akárki, hanem valaki, mert maga miatt egy asszony feláldozza az urát, a szerelmét... Kincset dob el magától, mert maga egy még nagyobb kincs neki... Es maga nem akar biztosra menni az asszonynál, mert, ami biztos, az már olyan, mintha rég a felesége lenne, már pedig az az asszony félig-meddig biztos magának, aki unja az urát... No és magának nem is kell egy asszony, aki menekül magához, mert magának egy hódított és nem egy menekült asszony kell.

— Hogy maga miket hoz ki abból a kérdésből, hogy szereti-e az urát!

— Talán nincs igazam?...

— Olyasféle dereng bennem, mintha csakugyan igaza volna... De most mondja meg, mi van amögött, amikor a kérdésemre azt

feleli, hogy imádja a férjét.

— Ezt maga még most sem találta ki?

— Hallani akarom és nem ki találni.

— Ha egy asszony azt feleli egy férfinak, hogy szereti az urát, ez válasz a szerelmi vallomásra. Maga szerelmet vallott a kérdéssel, hogy szeretem-e őt? Én azt feleltem, hogy szeretem.

— Drága asszony, tehát szeret engem?

— Mondtam, hogy szeretem az uramat... Nem érti?

— Értem... Ez igaz volna, hogy szeret.

— Vagy elhiszi, vagy nem.

— Tudni akarom.

— A szerelemben csak hinni lehet és aki egy keveset hisz, az többet tud, mint aki azt hiszi,

hogy mindent tud.

— Lehetséges, hogy így van... De mégis ezer kétség gyötör. Szereti az urát, tehát szeret engem... A hittel együtt belém oltja a hitetlenséget. Hiszek és kételkedem... Hiszek is, meg nem is.

— Ez a szerelem... Akar egyebet is? Csönd!... A csengő szólt, talán az uram jön... Gondolja a legjobbat, ha látja, hogy szenvedélyesen megcsókolom.

Már most pokolnak érzem a csókot, amit neki ad.

— No hallja, valahogyan csak meg kell mutatnom magának, hogy szeretem magát.

— Nem bírom ki...

— Maga se? Majd nézze az uramat, ha forrón megcsókolom, mennyire nem bírja ki ő, hogy magát ennyire szeretem.

előleget adtam neki. A legközelebbi pénteki napon pedig vacsora után izgalomban várakoztam szobámban a Suzon jeladására. Végre megjelent és bevezetett a Marion még üres hálószobájába.

Csak alsóruha és harisnya volt rajtam, hogy könnyen és zajtalanul mozoghassam. Hiszen mezelenül el kellett tűnnöm, mihelyt Suzon köhögésével a megbeszélt jelet megadja. Miután nem tudtam, mennyi ideig kell még várnom a annyira vágyott színjátékra, kényelmesen elhelyezkedtem a Marion ágyán.

Hogy szereplője leszek-e magam is az izgató játéknak és ha igen, hogyan kapcsolódom bele, azzal még nem voltam tisztában. Mindenesetre reméltem azonban, hogy a szeretett asszony legintimebb titkainak birtokában olyan fegyver van a kezemben, mely védtelenül kiszolgáltatja őt nekem. Tervei, elhatározást és kivitt, a dolgok további kifejlődésére kellett bíznom.

Addig is belefurtam lázas arcomat a párnákba és megmámoreosodtam Marion testének illatától, mely kiáradt belőlük. Már ez maga is elég volt, hogy beteges

A hugenotta asszony

II.

Az első rész tartalma: Grammont lovag, a hugenották üldözésével megbízott dragonyosok parancsnoka Fontin ur házába van bezárlásolva. Szemet vet a szép háziasszonyra, aki jámbor és szemérmes és érzékeinek lázadását testi sanyargatással csillapítja le. A lovag megvesztegeti az asszony öreg dajkáját, aki egy ilyen alkalmmal elbujtatja a lovagot urnője hálószobájában, hogy ennek megvesszőzését végignézhesse.

Ezek az indiszkréciók urnőjének intim életéről minden gátlás és szégyenkezés nélkül ömlöttek a vén banya fogallan szájából, mely körül az elégedettség cinikus mosolya utálatos ráncokat vetett. Mindenesetre — ez világos volt — a szörnyeteget gondatlanul fel lehetett használni céljaim számára. Nem is teketóriáztam vele sokat. Husz aranyat ígértem neki, ha a legközelebbi pénteken végignézhetem a vágyakat előlő ceremóniát. A boszorkány először sajnálkozva rázta a fejét, de azután gondolkodni kezdett és végül a fülembe sugta:

— Adj negyven aranyat és elbujtatlak a Madame ágyának függönyei mögé. De mikor még suhogtatom a veszőt a térdelő fölött

és ő a fájdalomtól se nem lát, se nem hall, idejekorán és nesztelesen ki kell surrannod az ajtón, nehogy megtudja jelenlétedet.

— Megígértem az asszonynak mindent, amit akart és tíz arany

Eredeti felvétel

vágyaktól emésztett érzéseimet hatalmas lángra lobbantsa. A csalódás mély sóhajával furtam égő testemet a hideg vászonba.

De nem kellett sokáig várnom. Marion, dajkájától kísérve, belépett a szobába. A függöny résein kikukucskálva láttam, amint Suzon egy elég tekintélyes vesszőcsomót vesz elő a köténye alól és egy székre teszi. Aztán segítelt urnőjének éjjeli toilettjénél, anélkül, hogy a két asszony közben egy szót is váltott volna egymással. Szemeim a vágytól és szépségimádattól majd kiugrottak helyükből, mikor Marion királynői termetéről lassanként minden lepel lehullott és végül egyetlen szál, magasan zárt ingben állt előttem. Csak fáradságosan tudtam elnyomni az elragadtatás egy kiáltását, mikor lehuzta harisnyáit és tökéletes formájú lábszárainak pompája elem tárult. Most lehullt a nappali ing is és kivirágzott belőle egy gyönyörtigérő asszonytest, melynél pompásabbat a legfelcsigázottabb fantázia sem tudott volna elképzelni. Leplezetlenül tárultak elem ezek a csodálatos, természetellenesen nagy keblek, melyek mint kettős kiáltások a nemi egyesülés után, álltak ki a varázslatos torzóból. Rajtuk csüngeni, közöttük meghalni, a legnagyobb boldogságnak tűnt előttem. Csak egyszer megcsókolhatni ezeket a dacos bimbókat, melyek mint ellenséges fegyverek irányultak felém.

Sajnos, nagyon is rövid ideig tartott ez a látomás. Suzon urnője büszke fejére borította a hálóingét, mely csak jobban kidomborította az általa elrejtett kincsek körvonalait. Aztán az eddig csendes szobában meghallottam Marion hangját:

— Suzon, ma különösen keményen kell megfenyítened. Még sohasem szenvedtem annyit bünsös vérem kísértései alatt, mint az utóbbi napokban. Ha a sátán még tovább folytatja kísértéseit, megfogok bolondulni. Hiába könyörögtem imáimban, a Jóságos nem akar hallgatni méltatlan szolgálójának kéréseire. Haragszik talán reám, mert faragott képét tiszteltem, dacára prófétái tilalmának? Még egyszer kísérletet teszek. És ha könyörgésem ma sem talál meghallgatásra, akkor, bármily nehezemre is esik, meg kell válnom ettől a képtől. Az uram már ugyis

régen követeli ezt az áldozatot tőlem.

Letérdelt a zsámolyra, karjaival átölelve a fölötté álló szobor lábait. Szép feje kinyújtott karjai között feküdt, telten és fehéren világítva a gyertyák fényében. Válainak vonaglása elárulta, hogy tor-kát sóhajok fojtogatják.

Suzon, az ellenszenves boszorkány, azonban nem látszott valami nagy részvétet érezni urnőjének lelki szenvedései iránt. Megszokásszerűen kezébe vette a vesszőt és ördögi vigyorgással közeledett térdelő asszonyához. Gyakorlott kézzel göngyölte fel az ingét magasra, csaknem a válláig, úgy hogy Marion hátát teljesen leleplezte. A fal a szoborral éppen szemben állt az ágygal és így alkalmam nyílt kedvem szerint gyönyörködni a feltakart bájak látványában. Csodálatos volt nézni, mint domborodtak ki a márvány félgömbök ebben a hívogató helyzetben, miközben láthatóan egyes érzelmekkel várták a vessző gyöngédtelen becézgetését. És a mogyoróágak most megkezdtek táncukat.

Suzon, valószínűleg szándékosan, kissé oldalt állt, hogy zavar-talanul élvezhessem a színjátékot. Kiméltelenül csapdosta a kinzószerszámmal a szépségben sugárzó félgömböket, de mint láttam, azt a delikát testrészt is. Mégis Marion sóhajtozó hangja akadozott szavakban már rövid idő múlva kérni kezdte az öreg dajkát, hogy erősebben üsse. Hogy ennek eleget tegyen, arra nem látszott elegendőnek a Suzon ereje. Ekkor megfontolás nélkül döntő elhatározásra jutottam. Valami mági-kus hatalom kiűzött rejtekhe-lyemről. Nesztelenül bujtam ki a függönyök mögül és a csodálkozó Suzonhoz osontam, akinek kezéből kitéptem a vesszőt. Egy rövid, energikus kézmozdulat tudtára adta, hogy szeretném, ha minél előbb eltávozna. S anélkül, hogy tovább törődtem volna vele, folytattam a térdelő asszony pillanatokra megszakított fenytését, aki-nek sejtelve sem volt a háta mögött lejátszódott néma jelenet-ről.

Talán erősebben ütöttem, mint Suzon, aki intésemnek engedel-meskedve már kiment a szobá-ból, vagy talán a forróvérű asz-sony nemi idegei megérezték, hogy most a vágyakozó férfi karja volt, mely a vesszőt suhog-

tatta? Mindenesetre észrevehető változás állott be a tükörsima alabástromtest felületén.

Mig a sima, finom és mégis feszes bőr, mély csábító gödröcs-kéivel Suzon alatt szintelen ma-radt, most rózsás pir vonta be. Ingerlő izomjátékban simultak egy-máshoz a pompás halmok, az-után lassan ismét széjjelvááltak.

Csalódott a fülem, vagy pedig tényleg Marion volt az, aki most extázisban sutto-gta:

— Segíts rajtam!...

Tovább nem tudtam uralkodni magamon. Már ott is térdeltem mögötte és szerencsésen célhoz is jutottam a jámbor hugenolta asz-sonynál. Az elragadtatott megle-petés egy frenetikus sikolya felett váratlan támadásomra.

Marion mozdulatlan maradt. Ta-lán isteni csodának tartotta az egészet? Vad imái meghallgatá-sának? Szinte nekem is ezt kel-lelt hinnem.

Remegett az egész teste. Ajkai azonban folyton lázas szavakat sutto-gtak, melyekből keveset tud-tam megérteni. Hogy vallásos ero-tikus elragadtatásának minden megzavarását elkerüljem, nem ölel-tem át a karjaimmal, hanem egye-nes térdelő helyzetben maradtam. Így tehát nem érzett a jelenlétem-ből semmit, mint egyetlen pont-nak az érintését, melynek tevé-kenységét erős kantáron tartottam, hogy meghosszabbítsam azt és Marion teljesen kiélvezhesse a helyzetet. De mikor azonban vé-gül az elhatalmasodó gyönyörtől boldogan, nyögdécselni kezdett, elvesztettem az uralmat magam fölött. Felsőtestemmel hozzá si-multam, átöleltem, jobb kezem felfedező utra indult, a csodálatos mellhez. Szemérmetlen ujjaim be-levájtak ingerlő idomaiba és erős fogással fogták át egyiknek duz-zadt hegyét.

Marion egyébről sem látszott tudni, csak a szerelmi gyönyör-ről. Még az extázis csúcspontján is mozdulatlanul maradt helyzeté-ben. Valószínűleg csak a kény-szer uralkodott rajta, hogy ér-zéseinek csodás álmát végigálmodja. De a támadás után mégis fél-nem kellett az ellanyhulástól és az erre következő elkerülhetetlen, ki-nos leleplezéstől. Csupán, hogy ezt a rettegett pillanatot kitoljam, automatikusan újra megkezdtam a hadműveletet a harc képtelenné vált csatárral. De, óh csoda! Szo-kása ellenére rögtön kiheverte az

Thea, kedvesen nézve a fiura.

— Ő... igen... ha kapok!

— Persze és a díjat a fáradozásodért azonfelül. Itt van, tedd el.

Egy márkát adott neki. A fiu meghökkenve nézte.

Ilyen sok pénzt, azért a kis szolgálatért, amit végzett! Oh, ez egy nagyon gazdag hölgy lehet. És milyen kedvesen beszél vele!

— Tedd magad kényelembe, gyere, ülj le — mondta Thea, megcsipve a fiu üde arcát és kezénél fogva a piros diványhoz vezette.

Hans habozott, hogy leüljön. A helyiség pazar pompája megzavarta. Ekkor az asszony gyöngéd erőszakkal lenyomta a puha ülésre.

— Sose zsenirozd magad, Hansikám, én jót akarok veled!

Lulu bejött, egy tálcán egy üveg bort, két poharat és süteményt hozva. Letette a szalon közepén álló asztalkára és a fiut fixirozva így szólt Theához:

— Ez jobban tudná, mint Monsieur Lambert? Ő, nagyságos asszony, maga igazán furcsa!

Azután nevelve kiment.

Thea bort öntött a két pohárba. A fiu vágyakozó szemmel nézte.

— Na, gyere ide, kicsikém — bátorította az asszony — ülj ebbe a fotelba és kóstold meg, vajjon ízlik-e.

Ő maga gurította közelebb a vörös selyemszéket a drága, áttört terítővel borított asztalkához és belekényszerítette a fiut a duzzadó párnákba, melyek között szinte egészen eltűnt.

— Ígyál, kicsikém, én először egy kicsit kényelembe helyezem magamat, azután én is veled tartok.

Miközben a fiu óvatosan szopogatni kezdte a tüzes bort, Thea minden géne nélkül lecsusztatta magáról gyöngyszürke utcai ruháját és a fűzőjét.

Valami új, különös szerelmidüh fogta el. Mikor ma délután az állatkertben sétálgatva, gunyosan gondolt vissza a férfiak csekély teljesítőképességére, egyszerre csábitóan jelent meg előtte: valami éretlen gyümölcsöt élvezni, egy olyan gyönyörnek hódolni, melynek előidézője testi fejlődéséhez képest még nem lehet képes arra, a művel tökéletes módján végrehajtani. Annyiszor hallotta már, hogy öreg rouék milyen élvezetet találnak fejletlen leányokban és

most ő is egy még nem érett fiuval akarta soha ki nem elégülő szenvedélyét sétára küldeni.

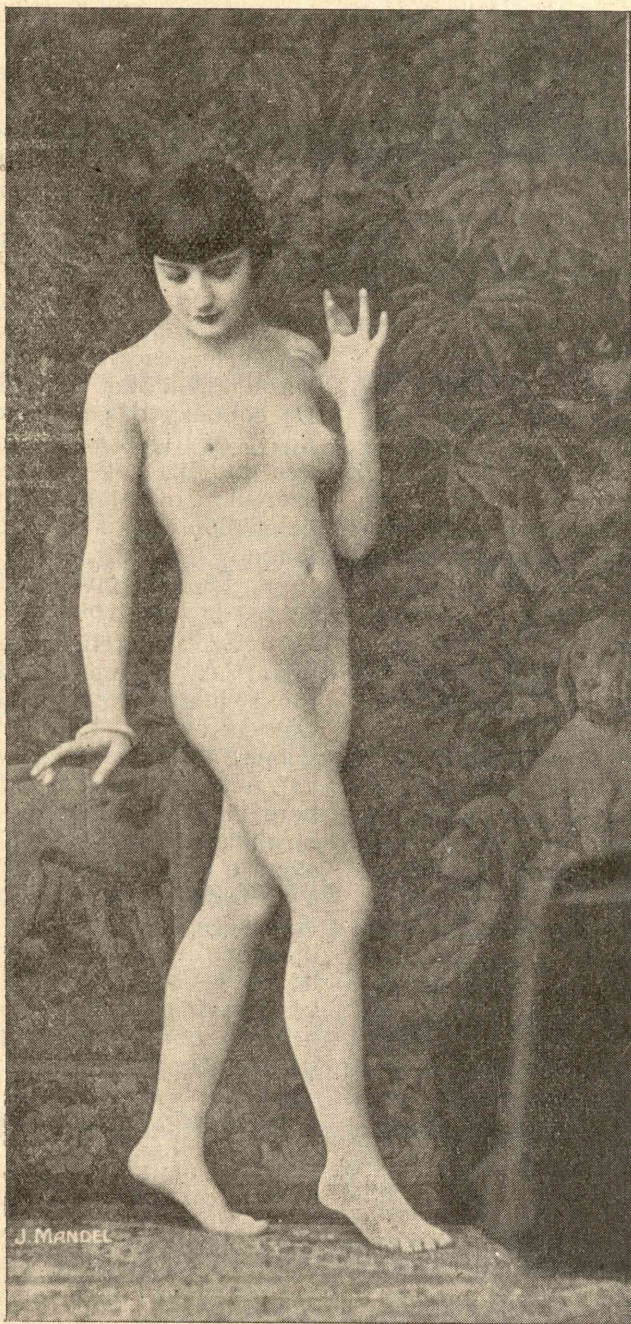
A kis, üde fickó, aki az állatkertben utjába szaladt, alkalmasnak látszott arra, hogy legfiatalabb Messalina-vágyainak objektuma legyen és megszerezte magának.

A fiu csodálkozva és kíváncsian követte a nagy, büszke hölgy vetkőzési ceremóniáját. Már akkor is olyan csodálatosnak tűnt neki, mikor az utcán felszólította, hogy menjen vele egy üzletbe,

ahol venni akart valamit, amit aztán haza kellett hoznia — de most teljesen érthetetlen volt előtte. A finom hölgy, miután olyan gazdagon megajándékozta, még uzsonnára is meghívta — és most még a ruháját is leveti a szemeláltára.

Ez túlhaladta az ő gyerekes értelmét. Csak azzal volt tisztában, hogy nagy élvezetet szerzett neki, nézni, ahogy a szép hölgy vetkőzik. Minden csepp vére az arcába szökött.

(Folvt. köv.)

Eredeti felvétel

Leánykereskedelem

III.

Legközelebbi vasárnapra például egy csinos szobaleányt szállítok Y. urhoz, akinek a Bedford utcában van a lakása, de azonkívül van még három más kvártély is, ahová a szüzeket leszállítjuk. A leányt bérkocsiba ültetjük, egyik utca a másik mögött tűnik el, végre megállunk egy kapu előtt. A leány itt egy urra fog akadni, kinél egy-két óráig marad. Mihelyt újból felöltözködött, visszavezetem a kocsihoz és soha többé nem látja Y. urat. Ha meg is jegyzi magának a házat, ami szintén alig híhető, a vendéglátó házigazda nevét azonban sohase tudhatja meg.

Hogy végére járjon a dolognak, a tudósító őt szüzet rendelt meg a tiszteletreméltó cégnél, kiket három napon belül kellett leszállítani. Vételárul fejenként öt font volt megállapítva.

A kilüszött időre a kerítők meg is érkeztek, de csak három lányral. Az egyik nagy, magas és csinos volt s tizenhat évesnek látszott. A másik kettő fiatalabbnak tűnt fel. Kettő üzleti elárusítónő volt, a harmadik pedig kálapszalonban dolgozott.

Nem győztek eleget mentegődni. Egészen a High Gate ig mentek, hogy az öt szüzből álló „partit” összeállítsák, azonban két lány, akire számítottak, vasárnap nem tudott eltávozni hazulról. Ezeket hétfőn fogják szállítani. Sőt, hogy a késedelmüket jóvátegyék, arra kötelezték magukat, hogy hétfőre három szüzet szállítsanak kettő helyett.

Ugyancsak rossz hírük van a szinigazgatóknak és az áruházak tulajdonosainak is. Számos szinigazgatóról az a hír van elterjedve, hogy minden náluk alkalmazott színésznőt igénybevesznek. És igen valószínű, hogy nem tuloz az a hír sem, mely egyik londoni áruház igazgatójáról van elterjedve, hogy ez tudniillik a női alkalmazottak legcsinosabbjait kiválasztja magának és egyáltalában úgy viselkedik az áruház elárusítónőivel szemben, mint valami szultán a háremében. Azonban az ily panaszkodónál igen gyakran azt tapasztaljuk, hogy az „áldozat” már

régén a titkos prostituáltak seregébe sorolható.

Az egyik elmondottakhoz fűzzük még hozzá azt a megbeszélést is, amelyet fenti hírlapíró egyik ismeretes leányexportőrrel folytatott:

— Véleménye szerint mekkora az a szám, mely az Angliából az egzotikus kikötők felé exportált lányokból adódik?

— Nekem csak Délamerikáról vannak tapasztalataim. Ami a többi kikötőt illeti, nem ismerem az idevonatkozó adatokat. Azonban azt hiszem, hogy hetenként átlagban négy-öt tucat fiatal lányt exportálnak.

— Ez hatalmas szám! S hányan közülük prostituáltak már, amikor Angliát elhagyják?

— Körülbelül egy harmaduk. Kétharmad részük azt hiszi, hogy állásba kerülnek és csak akkor tudják meg sorsukat, mikor már leszállították őket a bordélyházba. De gondoskodás történik arról is, hogy az igazságot csak lassanként tudják meg s nem marad számukra más hátra, mint hogy beletörődjenek a megváltozhatatlanba.

— És miképpen történik meg az ügylet lebonyolítása?

— Szabályszerű kereskedelem útján. A magam részéről csak rövid ideig foglalkoztam ezzel. Összesen csak 19 leányt exportáltam, nem számítva azonban azokat, akiket feleségem exportált. A bordélyházak tulajdonosai előre meghatározott összeget fizettek, azzal a kikötéssel, hogy a leány a leszállítása alkalmával teljesen egészséges legyen. Ha a leány utközben megbetegedett és kórházba kellett szállítani, úgy elvesztettem pénzemet. Igaz ugyan, hogy a bordélyházak tulajdonosai megígérték, hogy amennyiben a leányok egészségesen távoznak a kórházból, kifizetik követelésemet, azonban sohase tartották meg szavukat. Itt mélyen felsőhajtott, mikor a bordélyház tulajdonosok e megbízhatatlansága jutott eszébe.

— Mennyi volt a rendes proviziója?

— Ez attól függött, hogy mily messze szállítottam a lányokat. A

rendes utiköltségen kívül még 25—30 fontot kaptam.

— És voltak az utiköltségen kívül is egyéb költségei?

— Nem igen. Rendszerint a feleségem kerítette meg a szükséges árut: prostituáltak, akik változásra vágyódtak, állástalan nevelőnők vagy boltilányok. Hiszen ez annyira könnyű! Beszédbe elegyedek a lányokkal és hagyja, hogy ezek azt higgyék, amit akarnak. Annyira együgyűek, hogy mindent elhisznek, amit beszélek nekik. Azt kell nekik mondani, hogy jó állást, gyönyörű ruhát, állandó színházi szabadjegyet kapnak, szóval csupa olyan dolgot, amelyről az okos lány azonnal felismerné, hogy itt csalásról van szó. De a lányok legnagyobb része, mint mondtam, igen együgyű, könnyen vesznek be minden maszlagot és az üzlet létrejön.

Végül meg kell még emlékeznünk néhány szóban a gyermekkereskedelemtől is. Igen gyakori eset, hogy a napilapokban hirdetése jelennek meg, melyek 8—10 éves kislányok örökbefogadásáról szólnak. A gyermekkereskedelem rendszeren ezt a fogást használja.

*

Mikor a fentebbiekben részletebben foglalkoztunk a leánykereskedelem különböző formáival, tettük ezt főképpen azért, hogy a nagyközönség figyelmét oly jelenségre fordítsuk, mely egészen napjainkig súlyosan veszélyezteteti a fel nem világosított és hiszékeny lányokat. Azonban a hiba sem a lányban, hanem a szülőkhöz keresendő, akik nem fordítanak kellő gondot arra, hogy idejekorán figyelmeztessék serdülő korba kerülő leányaikat azokra a veszélyekre, melyek uton-utfélen leskelődnek rájuk. Igaz ugyan, hogy manapság alig találunk a Kultureurópában olyan államot, melynek rendőrközegei összepakolnának a leánykereskedőkkel, sőt ellenkezőleg éppen a rendőrség lelkiismeretes működésének köszönhető, hogy ez az aljas mesterség ma már a minimumra csökkent.

—

Ez a hely

a MIA
KRÉM
száma-
ra van

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszerárában, Timișoara-Fabrik kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA-KRÉM-nek nem kell már reklám.

„DACIA“ kávéház és étterem

Timișoara, Gyárvaros

Esténként zene, szolid, polgári árak!

WALTRICH
női és férfi fodrász
Timișoara, Gyárvaros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vizhullám stb. (39)
Modern kozmetikai intézet, szépség-
ápolás
Tyukszemvágásra, szakember kezelése
mellett külön osztály.

Link Gyula

fogászati műterme

Timișoara, Szt. György tér
Arany Szarvas épület (28)

Alkalmi
ajándékokat
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumoni

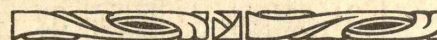
órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

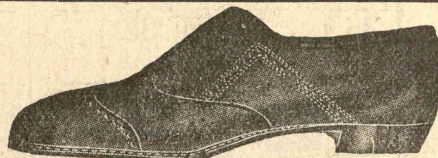
Nyomtatványok

szolid kivitelben (színesen is)
igen előnyös árakkal, lapunk
nyomdájában készülnek:

Tip. Union, Lugoj

Elegáns tavaszi és
nyári divatcipők:
Rácz Andrásnál
Timișoara, I. Hunyadi ucca 10

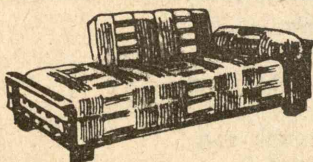
Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Parfumeria Kertész Lajos Timișoara, Gyárvá-
ros, Fő u. 31.
Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és pipere
cikkek legolcsóbb bevásárlási forrása. (34)

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárvaros

Ha modern butort akar vásárolni
tekintse meg

Podraczky Ferenc butorüzletét
Timișoara
Coronini tér 20. Gyárvaros

„GUMMOZIT“

Grafikai műintézet és bélyegzőgyár

Olcsón és gyorsan készít nyomtatványt és bélyegzőt
Timișoara, Piața Sf. Gheorghe 4

Várorey Dauerwellen

világhírű Vella géppel, tartós ondolás. — Nem göndör,
hanem hullámos. — Leszállított árak mellett garanciával
szalonjában, Timișoara, IV. Kossuth Lajos u. 6.

Tipografia „Union“, Lugoj, Str. Bisericii 16

5. sz. keresztrejtvény

Megfejtésül elegendő a vízszintes 2, 23, 51 és a függőleges 12, 16 és 40a sorok beküldése

Vízszintes sorok

1. Időhatározó
2. Hőfok megállapítás
6. Gyömolcs
10. Fűszer
13. Édes csemege
15. Alkotás közepe
17. Paripa (ék. hiány)
19. Jó románul
21. Görög néptörzs
23. Izes gyömolcs
24. Becézett fiunév
25. Nagy nemzet
26. Füstölésre használják
27. Mozsizínész nő keresztneve
30. Amerikai férfinév
32. Egyforma mássalhangzók
33. Egyforma mássalhangzók
35. Réten van
36. Hőfok megállapítása
37. Háziállat
38. Csapadék
40. Kosár
41. Kopasz
43. Lakunk benne
45. Szeszes ital
47. Kis ház

49. Romániai folyó
50. Szin
51. Testrész
52. Jövendő
54. Mértani fogalom
56. Berta...
58. Mindennek van
59. Him állat
61. Kérdő névmás
62. Női név
63. Féfinév
64. Ver

Függőleges sorok

1. Személyes névmás
3. Mássalhangzó
4. Jégbe vágják
5. Mutató névmás.
7. Személyes névmás
8. Régi várak omladéka
9. Egyforma mássalhangzók
11. Felkiáltó szócska
12. Daganat
14. Háziállat
16. Halfajta
17. Opium készűl belőle
18. Egyforma mássalhangzók

19. Irányjelző
20. K-val testrész
21. Osztrák folyó
22. Név románul
27. Farkas
29. Ilyen nő is van
31. Filmvállalat
32. Vissza: dohányfajta
- 32a) Ű vel: nincs benne semmi
33. Hajó része
- 33a) T. S. R.
34. Féfinév
39. Ilyen az ut ész után
- 40a) Romániai folyó
42. Háziszárnyas
43. Fején van
44. Z. O. S.
45. Egyenes, lapos
47. Kis ház
48. Him
53. Régi űrmérték
55. A léz mértékegysége
57. Egyszerű gép
58. Állati lakhely
- 58a) ...na
59. Kicsinyítő képző
- 59a) S sel nagy madár
60. Számnév